

ŠTEV 5
1·9·3·6

STEVENS
LEBEN
LETNIK

XXIX

GLASILO

SLOVENSKEGA
ČEBELARŠKEGA
DRUŠTVA

V
LJUBLJANI

Vsebina:

Važna okrožnica podružnicam in čebelarjem	65	Opazovalne postaje	76
Predavanja v maju	65	Dopisi	77
Naredba naj se popravi	66	Društvene vesti	78
Iz čebelarke početnice	67	Naše podružnice	78
Poročilo o rednem letnem občnem zboru	71	Drobir	79
Rojenje in vzreja matic	74		

Mali oglasi

Radi opustitve čebelarstva nudim po zelo ugodni ceni v nakup 4 prazne žnidaršičeve panje po Din 75.—, 10 kranjičev po Din 10.— ter čebelnjak za to število po dogovoru, franko Bled. Ivan Zupanc, Bled I, Prešernova cesta 35.

Radi selitve prodam do 15. maja: razložljiv čebelnjak za 15 A. ž. panjev, 15 A. ž. panjev čebel z lanskimi maticami, panji so na 10 okvirjev, stari 1—3 leta, 6 A. ž. eksportnih praznih panjev na 9 okvirjev, 1 prostostoječi panj za 3 rezervne družnice, 7 kg društvenih satnic. Cena skupno Din 5200.—. Polajnar Janez, mizar, Cerklje pri Kranju.

Prodajam 6 A. ž. obljudenih panjev na 10 okvirjev. Dalje 12 A. ž. praznih panjev in razno čebelarstvo orodje. Cena po dogovoru. Čufar Marija, Struževo, p. Kranj.

Občni zbori podružnic

Podružnica na Breznici. Občni zbor je bil dne 26. januarja ob veliki udeležbi. G. predsednik Baloh je bodril člane k ekonomičnemu čebelarjenju in navajal nekatere smernice za to. Člani žele več predavanj. Občni zbor je poleg teh važnih vprašanj razpravljal tudi o tekočih podružničnih zadevah.

Podružnica Bogojina. Občni zbor je bil dne 16. februarja. Člani so razpravljali v glavnem o medu iz Prekmurja, ki ima prenizko ceno, čeravno prekmurski med ni slabši od drugih vrst medu. Organizacijo čebelarjev v Prekmurju bo treba širiti in krepko podpreti, da se bo čebelarstvo povzdignilo. Potem po laže konkurirati s cenami čebelarstkih pridelkov.

Podružnica Dravograd-Meža. Občni zbor je bil dne 26. januarja. Poleg ostalih podružničnih zadev je članstvo posebno zahtevalo, da bi glavni odbor dosegel, da bi bil sladkor denaturiran s peskom ali žaganjem, ker z ogljem denaturiran sladkor ni uporabljen.

Podružnica na Muti je imela občni zbor dne 26. januarja. Tajnik je poročal o poslovnih zadevah in bodril čebelarje k vztrajnemu sodelovanju za povzdig čebelarstva, da bo več uspeha kakor doslej. Podružnica je imela v preteklem letu 3 odborove seje, 2 sestanka in eno predavanje; predaval je šol. nadz. g. Močnik Peter. Nekateri člani še vedno niso poravnali svojih obveznosti, kar zelo otežkoča redno poslovanje. Kr. banska uprava nam je podelila podporo v znesku Din 894,50 za nabavo stiskalnice za vosek. Ker smo imeli z nakupom akacijevih sadik in za potne stroške delegata na občni zbor osred. društva večje stroške, bi brez podpore zaključili s primanjkljajem. Soglasno je bil izvoljen zopet prejšnji odbor. Na koncu zborovanja se je vnela živahna debata radi dovoza tujih čebel na naša ajdova pasišča in je

bila sprejeta resolucija, da se mora to v bodoče preprečiti, ker ne nudi paša niti domačim čebelam zadostne zimske zaloge, sicer bi nam je ne bilo potrebno leto za letom plemenjakom dodajati, oziroma jih združevati. Člani so se tudi pritoževali radi kvarnih posledic dobavljenega sladkorja.

Društvene vesti

Stari letniki za podružnične knjižnice. Že v zadnjih številkah je bilo omenjeno, da bo glavni odbor razdelil zalogo starih letnikov podružnicam za njih knjižnice. Te letnike bo odbor oddal podružnicam brezplačno, toda le pod pogojem, da plačajo podružnice za vezavo vsakega letnika Din 15, ker nevezanih letnikov odbor ne bo razpošiljal, ker se taki letniki prehitro porazgube in uničijo. Plačati pa bo treba tudi poštno stroške, ali pa bodo zastopniki podružnic vzeli letnike prilično s seboj, ko bodo prišli v Ljubljano. Opozarjamo, da letnikov še nimamo vezanih in da jih bomo dali vezati le toliko komadov, kolikor jih bo naročenih. Podružnice lahko dobe sledeče kompletne letnike: 1905, 1921, 1922, 1923, 1925, 1926, 1927, 1928, 1931, 1932, 1933. Na razpolago pa so tudi nepopolni letniki, in sicer 1913 brez števil 7 in 8; 1915 brez števil 2 in 3; 1917 brez števil 1 in 2; 1924 brez števil 1; 1929 brez števil 2; 1930 brez števil 2; 1934 brez števil 1 in 1935 brez števil 3.

Naročajte letnike pri glavnem tajništvu v Ljubljani in pošljite denar za vezavo in poštnino vnaprej.

Čebelarji!

Brez nove čebelarstke knjige, ki jo je spisal g. Jug, ni mogoče uspešno čebelariti. Zato Vam toplo priporočamo, da jo naročite pri glavnemu tajništvu ali Društ. Čebelarni. Cena broš. 40 Din, vezana 50 in 5 Din za poštnino.

Naročnina (članarina) znaša brez priloge letno Din 35.— (za inozemstvo Din 46.—). S prilogο znaša letna naročnina Din 45.— (za inozemstvo Din 58.—).

Glasiło Slovenskega Čebelarskega društva v Ljubljani
Izhaja mesečno s priložo »Čebelarski Obzornik« — Urejuje: Avgust Bukovec, Ljubljana, Gruberjevo nabr. 14

Številka 5

V Ljubljani, 1. maja 1936

Letnik XXXIX

Važna okrožnica podružnicam in čebelarjem

Kakor je vsem podružnicam znano, je prevažanje čebel v ajdovo pašo urejeno po uredbi, ki jo je izdala banska uprava leta 1934. Z uredbu pa niso zadovoljni čebelarji v krajih, kamor se prepeljavajo čebele v ajdovo ali drugo pašo. O njihovih pritožbah je razpravljal širši odbor dne 4. aprila t. l. in prišel do zaključka, da uredba o prevažanju zaradi tega ne odgovarja, ker je nepopolna, nejasna in ker se občinski predstojniki in sreska načelstva po njej ne ravnaajo. Zato naj bi odbor sklical anketo, v katero naj si podružnice iz vsakega sreza volijo po enega zastopnika in ti zastopniki naj uredbu popravijo, oziroma izpopolnijo. Občni zbor čebelarskega društva dne 5. aprila se je temu sklepu pridružil in še sklenil, da se anketa spopolni z zastopnikom ban. uprave.

Glede na te sklepe je glavni odbor sklenil, da bo ta anketa zborovala dne 17. maja t. l. v društvenih prostorih v Ljubljani, Tyrševa 21. Začetek točno ob 10 dopoldne.

Da se bo zborovanje točno po željah občnega zbora izvršilo, prosi odbor vse podružnice, ki so na krajih sreskega načelstva kakor: Celje, Ptuj, Kranj, Radovljica itd., da čimprej skličejo zastopnike vseh čebelarskih podružnic v srezu in se z njimi dogovore:

1. koža bodo poslale kot delegata na anketo,
2. kakšne smernice naj zastopa na anketi.

Vse druge podružnice pa prosimo, da se imenovanih razgovorov in volitev na sedežih sreskih načelstev s svojimi pooblaščenici zanesljivo udeležijo.

Opozarjamo, da je anketa zelo važna za vse čebelarje in vse podružnice, tudi za take, ki do sedaj s prevažanjem niso imele opravka. Prav lahko se zgodi, da bodo tudi v njihove

kraje začeli prepeljavati čebele ali pa da se bodo sami oprijeli prevažanja. Zato naj se vse podružnice odzovejo vabilu, ako hočejo sebi dobro.

Za podlago razgovorov naj si vzamejo čebelarji staro uredbu, ki je bila objavljena v Slov. Čebelarju šte. 8, leta 1934.

Podružnice na sedežih sreskih načelstev naj vodijo zapisnik o posvetovanjih. Zapisnik naj se, podpisan po zastopnikih podružnic, takoj po zborovanju pošlje odboru Čebelarskega društva v Ljubljani.

Zborovanje je prijaviti politični oblasti.

Odbor.

Predavanja v maju

TEČAJ ZA ZAČETNIKE. V drugi polovici maja bo dvodnevni tečaj za začetnike, kakor je bilo objavljeno v šte. 4 letošnjega Čebelarja. Ponovno vabimo, da se vsi, ki se želijo tega tečaja udeležiti, prijavijo najkasneje še do 10. maja t. l. pri glavnem tajništvu. Dan in uro tečaja bomo javili prijavljencem po dopisnici.

TEČAJ ZA VZREJO PLEMENSKIH ŽIVALI (MATIC). Teoretični in praktični tečaj bo dne 6. in 7. julija t. l. v Ljubljani. Dne 8. julija bo pa ogled čebelne plemenilne postaje na Kopskih v Kamniški Bistrici. Tečaj se prične točno ob 10 dopoldne pri čebelnjaku g. prof. Verbiča, Streliška ul. 32. Prijave sprejema društvo do 15. junija. Neprijavljenim udeležba ne bo dovoljena.

ZVEZA ČEB. PODRUŽNIC V CELJU priredi meseca maja sledeče tečaje in predavanja: Dne 3. v Šmarju pri Jelšah z začetkom ob 9. — Dne 10. tečaj za vzrejo matič za podružnico Celje v Bukovem žlaku pri čebelnjaku g. Peternela. Začetek ob pol 2 pop. — Dne 17. tečaj pri Sv. Florijanu (pri

čebelnjaku g. Fišerja) za podružnico Rogatec in Rog. Slatino. Začetek ob 10 dop. — Dne 21. tečaj v Grižah, začetek ob pol 10 dop. — Dne 24. tečaj pri Sv. Benediktu v Slov. goricah. — Dne 31. predavanje pri Vel. Nedelji ob 2 pop. — Dne 1. junija tečaj v Ljutomeru, začetek ob 9 dop. v meščanski šoli.

PODRUŽNICA ZA MARIBOR IN OKOLICO priredi dne 10. maja (v primeru slabega vremena 18. maja) ob 10 dopoldne sestanek pri čebelnjaku g. Djura Ivana, v Zgornjem Radvanju. (V bližini gostilne Pesek.) Na sestanku bo predavanje o vzreji dobrih matic. Čebelarji, pridite polnoštevilo!

KAMNIŠKA PODRUŽNICA priredi dne 10. maja v Bistričici pri čebelnjaku g. Fr. Hrovata predavanje o odbiri in vzreji matic. Začetek ob 8 dopoldne. Opoldne odhod k plemenilni postaji na Kopišče, ogled in praktično razkazovanje. Vabljeni čebelarji tudi iz drugih podružnic.

„Naredba“ naj se popravi

Dravopoljski II.

O pasiščih, posebno ajdovih, se je že precej pisalo, še več pa o njih govorilo in to vprašanje bo obstajalo še dolgo časa. Naredba banske uprave, ki urejuje izrabo pasišč, varuje samo prevaževalce, zlasti pa velečebelarje. Gospod Muropoljski je že naštel nekaj nedostatkov naredbe, naj še jaz dodam nekatere.

Naredba dovoljuje, da se sme v okolišu 600 m postaviti 150 panjev velike mere, to se pravi, na vsak ha z ajdo posejane polja 5—6 panjev. Kjer ni domačih čebelarjev, to že gre, kaj pa tam, kjer so, kar je z malo izjemami povsod? Vzemimo n. pr. Dravsko polje. V črti Rače—Ptujška gora je 17 vasi v skoraj ravni črti, ki je približno 17 km dolga. Vse te vasi, izvzemši eno, stojijo ob strani pašnega polja, ena je celo nad 600 metrov oddaljena od ajdovega polja. Po naredbi banske uprave so čebele te vasi izven okoliša 600 m. Prevaževalci lahko postavijo svoje čebele že v pričetku polja. V resnici je bilo primoranih 6 čebelarjev te vasi, da so svoje čebele postavili za pri-

bližno 2 km bliže k ajdi. Kolika je tu izguba na čebelah, si lahko vsak čebelar predstavlja. Tudi v onih vaseh, ki stojijo tik polja, so domače čebele na slabšem; te morajo napraviti najmanj še enkrat tako dolgo pot kakor tiste, ki imajo pašo na vse strani. Lani smo v dveh primerih dognali, da so imele čebele sredi polja za dobro tretjino večji donos od onih na robu.

V primeru, da bi bile pripeljane čebele stale od domačih dvakrat tako daleč, kakor je predpisano, bi vseeno imele prednost pred domačimi. Menda ga ni čebelarja, ki bi res veroval, da berejo čebele samo v okolišu 600 m na vse strani.

Tu pa tam so si najeli ali pa kupili prevaževalci zemljišča in na njih postavili čebelnjake, v katere postavijo ob času ajdovega cveta po 200—300 panjev. Tolika množina čebel na kupu je tudi za najboljšo ajdovo pašo neumnost. Taki čebelnjaki poberejo sleherno kapljo medecine daleč naokoli; v slabih letinah pa ne naberejo niti zimske zaloge. Ako je v bližini takega čebelnjaka kak domač čebelar, lahko takoj naredi križ čez svoje čebelarstvo.

Za one velečebelarje, ki prevažajo svoje čebele iz pašne v pašo, je dovolj, da jim nanosijo njihove čebele na ajdi le zimsko zalogo. Saj so že s pomladno in poletno pašo tako rekoč že plačani. Drugače pa je za tukajšnjega kmečkega čebelarja, katerega je paša na ajdi vse. Če ta odpove, ali kakor se že sedaj dogaja, da mu nekdo postavi svoje čebele »na nos« (kljub vsem paragrafom naredbe), tedaj ni samo ob nagrado za svoj trud, ampak vse kaj več. Mnogi velečebelarji so očitno povedali, da bodo morali mali čebelarji izginiti od tu. Res je, da smo na najboljši poti do uresničenja tega.

Še nekaj je, kar dela tukajšnjim čebelarjem hudo kri in jemlje zaupanje tistim, ki so v Čebelarškem društvu. Če temu ali onemu prigovarjam, naj pristopi k društvu, dobim navadno sledeči odgovor: »Ali res misliš, da bomo podpirali tiste, ki bodo naše čebelarstvo uničili. Oni so naredili tisto 'postavo', da lahko postavljajo čebele po

naših pasiščih kamor hočejo in kolikor jih hočejo, mi pa moramo biti tiho.« Nato pa mi začne naštevati, kdo jih vozi v to ali ono vas. Tudi jih bóde v oči, da so po mnenju tukajšnjih čebelarjev vsi tisti 'Kranjci', ki prevažajo sem na ajdovo pašo, ljudje v boljših položajih in jim torej ne bi bilo treba pehati se za »štajersko strd«. Pod temi in enakimi čebelarji razumejo »Štajerci« Slovensko čebelarsko društvo.

S tem nisem imel namena nikogar žaliti, tudi ni vse, kar sem napisal, moje osebno mnenje, pač pa mnenje vsaj treh četrtin čebelarjev na Dravskem polju. Moje mnenje je pa, da naredba ne varuje dovolj domačih čebelarjev in če bo še nadalje v veljavi, bo tukajšnje kmečko čebelarstvo uničeno (drugega čebelarstva razen kmečkega tu ni). To samo je že dovolj velik vzrok, da se spremeni naredba banske uprave, sicer bo dosegla ravno nasprotno tega, kar ji je namen.

Končno pa tudi naše društvo ni bilo ustanovljeno samo za velečebelarje in njegov obstoj je odvisen od malih in srednjih čebelarjev. Vsekakor je treba naredbo popraviti. Po mojem mnenju bi bilo najbolje, da se določi za domače čebelarje primerna površina ajdovega polja in to na vsak panj vsaj en oral. Čebele, ki nimajo ajdovega polja v neposredni bližini, je treba upoštevati pri ajdovem polju v sosesčini — do dva kilometra daleč. Pravilno in tudi pravično bi bilo, da imajo domače čebele ugodnejši položaj za izrabo paše nego tuje

Op. uredništva. Članek smo priobčili kljub temu, da vsebuje marsikaj, kar utegne osupniti celo popolnoma nepristranskega človeka, ki mu je pravičnost prva človeška zapoved. Pravičnost pa je brezpogojno potrebna, če hočemo rešiti problem prevažanja v pašo tako, da bo za vselej konec sedanjim obupnim razmeram na pasiščih. Ne moremo se pa otresti bojazni, da tudi najbolj pravična in pametna naredba ne bo zadovoljila vseh, zlasti ne tistih, ki poznajo le sami sebe in nimajo nobenega smisla za skupnost. Strune so dovolj napete, ne navijajmo jih še bolj!

Iz čebelarske početnice

Rojec Vlado — Litija.

V.

Zaradi izredno mile zime in zgodnje tople pomladi bodo morda letos marsikje rojile čebele že v aprilu. Tudi v juniju bomo imeli še roje, toda njih pretežna večina bo vendarle padla v mesec maj. In v maju so roji najboljši, najviše cenjeni.

Roj v maju — vreden voz sena,
roj v juniju — le kos mesa,
roj v juliju — nič ne velja.

Tako se glasi staro čebelarsko pravilo. Kdor hoče imeti zdrave in krepke plemenjake, naj si jih vzgoji iz majskih rojev.

Rojenje je skoraj izključna posebnost čebel. V ostalem živalskem svetu je domala neznano. Seveda govorimo včasih tudi o mušičjih rojih, o rojih kobilic, mravelj itd., toda vsi ti roji se po svojem nastanku in sestavi tako temeljito razlikujejo od čebeljih rojev, da bi bila kakršna koli primerjava neumestna.

Za pravo rojenje je značilno dvoje:

1. Družina razpade v dve strukturno nenaki polovici. En del z mlajšimi člani in zalego ostane na starem mestu, drugi del z odraslimi člani pa si poišče novo domovanje.

2. V odcepljenem delu družine so zastopane vse tri spolne oblike: matica, čebele in troti.

Rojem, pri katerih ni izpolnjen ta ali oni izmed navedenih pogojev, bi mogli reči nepravi roji. Nepravi roji so možni tudi pri čebelah. Vsakemu čebelarju so znani tako zvani lakotni roji, ki nastajajo zaradi pomanjkanja hrane. V strahu pred izgledovanjem zapusti vsa družina prvotno bivališče in se poda na zelo tvegano pot, da si poišče boljša pasišča. Po brezuspešnem iskanju in potikanju po okolici pristane nazadnje v bližini kakega tujega čebelnjaka.

Nepoučeni čebelarji so takih rojev zelo veselili. Pravijo, da jih je poslal njihov zaščitnik, svetnik Amrož. Prepričani so, da jim prinašajo srečo. Toda marsikdo je že zaradi te praznovernosti žalostno nasedel. Dostikrat se namreč zgodi, da se družina ne izseli zaradi lakote, temveč zaradi gnilobe, nosestavosti ali kake druge nalezljive bolezni. Čebele skušajo sicer spočetka bolezen omejiti in zadušiti, toda ko uvidijo, da bi bila vsaka borba proti zlu brezuspešna, puste vse v nemar in odlete iz panja. S sabo nosijo bolezenske klice, ki zaidejo potem po posredovanju čebelarja v zdrav čebelnjak.

Prav tako pobegnejo čebele iz grižavih panjev, če postaneta smrad in nesnağa le preveč neznosna. Isto store, če ne morejo biti kos voščenemu molju, čigar ličinke se zarijejo v satje in ga razjedajo.

Roji neznanega porekla, zlasti oni, ki nastopajo izven splošne rojilne dobe, so vedno sumljivi. Zato je treba ravnati z njimi čim bolj previdno. Ogrebamo jih v manj vredne zaboje, ki jih po uporabi sežgemo. Čebele vsadimo na gole satnice in nato izdatno kladimo. Napačno bi bilo, če bi jih pridružili kaki domači družini, jih vsadili na izdelano satje, ali jim celo hoteli pomagati k hitrejšemu razvoju z dodajanjem zalege. Panje s takimi roji moramo stalno nadzirati in večkrat pregledati, če se niso pojavili znaki kake bolezni. Vsa ta skrb se pri kilavih rojih, kakršni so po navadi ti pritepenici, ne izplača, toda čebelar jih že iz usmiljenja nerad prepušča negotovi usodi.

Potovalni nagon, ki prihaja pri naših čebelah do izraza ob rojenju zaradi lakote, bolezni in sličnih nadlog, je pri nekaterih tropičnih pasmah nenavadno razvit. Tako poroča nek čebelar iz nemške Vzhodne Afrike, da potujejo družine v pokrajini Anami ob nastopu deževne dobe v februarju in marcu iz goratih, večinoma s pragozdovi porastlih predelov v 400 do 500 metrov niže ležečo stepo. Tamkaj ostanejo, dokler ne preneha deževje, nakar se vrnejo v prvotno ozemlje. Še bolj klateške narave je indijska velečebela (Apis dorsata Fabr.). Seli se z vsem »kar leze in gre« celo večkrat na leto. Zanimivo je, da more ta potovalni nagon pod izvestnimi okoliščinami popolnoma zamreti. Danes se baje čebele v deželi Anami ne selijo več, ker so se tam krajevne pašne in podnebne razmere zaradi kultiviranja zemlje po ljudeh kolikor toliko zboljšale in izravnale.

V kakšni zvezi je pravo rojenje z omenjenim potovalnim nagonom, ne bomo raziskavali. Zdravemu človeškemu razumu se upira, da bi tolmačili prave roje kot posledico kakih nevspečnosti in zablod. Ti roji prihajajo večinoma v dobi največjega blagostanja, ko je medu na preostajanje, ko je družina na vrhuncu svojega razvoja. Po vedenju čebel lahko sklepamo, da pomeni rojenje zanje najvišje doživetje, ki jim ga more nakloniti narava.

Na ta izredni dogodek se začno pripravljati že dokaj zgodaj. Prve priprave izvrše s tem, da zgrade večje celice, ki jih matica sproti zaleže s trojtjimi jajčeci. Troti sicer nimajo na rojenje kot tako nobenega vpliva, toda njih prisotnost je nujno potrebna tedaj, ko se na podlagi rojenja osnujejo nove družine z mladimi maticami. Njih naloga je, da matice oprase in tako zajamčijo nadaljnji obstoj nastalih družin. Zato lahko trdimo, da je vzgoja trotov uvod v rojilno razpoloženje.

Kmalu, potem ko izlezejo prvi troti, se pojavijo po robovih satov voščeni, želodovim kopicam podobni lončki — osnutki zibk za odgojo bodočih kraljic. Dasi nerada, zaleže matica tudi te, a ne vseh naenkrat, temveč v daljših in krajših presledkih. Žrke, ki se izmo-

tajo iz jajčec, negujejo delavke z neko posebno vnemo in ljubeznijo. Pokladajo jim najboljšo hrano, ki jo premorejo, pa tudi celice stalno popravljajo, večajo in podaljšujejo. Izobličijo jih v podolgovate, na zunan robato nasnovane stolpiče. Čebelarji jim pravijo matičniki.

Število matičnikov ni pri vseh družinah enako. Družine kranjske pasme jih nastavijo do 30 ali celo več, pri nemških čebelah jih najdemo povprečno 10, pri egiptovskih 100—200, pri sirskih pa tudi preko 200.

Matičniki so vedno iste barve kot sat, na katerem so pritrjeni. Čebele jih namreč ne izdelujejo iz novo izločenega voska, marveč iz voska, ki ga nastrgajo v neposredni bližini mesta, kjer jih grade.

Kakor hitro so matičniki zaleženi, se razmere v družini temeljito izpremenijo. Velika večina delavk ne izletava več na bero kljub najboljši paši. V gostih gručah posedajo na bradi med sati in pod sati. Če se jim približaj, se niti ne ganejo. Polenê se tudi mladice. Nič več ne zidajo, nič več ne stavijo satovja. Matica z zaleganjem skoraj popolnoma preneha; le tu in tam odloži še kako jajčece.

To mrtvilo traja vse dotlej, dokler niso matičniki s kraljevskimi ličinkami zaprti. Nekega lepega dopoldneva nato se brada na mah izprazni. Panj je videti na zunaj, kot bi izumrl. Toda le za hip. Že v naslednjem trenutku planejo skozi vhod prve čebele. Za njimi privro nove. V divjem zaletu se vsipajo skozi žrelo, krožijo nekaj časa po zraku, obletavajo vrhove dreves, si poiščejo primerno vejo in se strnejo okrog nje v mogočen grozd. To je prvi roj ali prvec. Z njim zapusti svoje prejšnje bivališče stara matica.

Medtem ko visi roj na veji, se klatijo po okoličih čebele-izvidnice in stikajo vsepovsod, da bi našle streho in zavetje bodoči družini. Dostikrat jih vidimo že več dni pred rojenjem, kako obletavajo prazne panje, votlo drevo ali kaj podobnega, kako preiskujejo njih notranjost in zunanost, da bi se prepričale, če bi mogli rabiti njihovemu namenu. Te čebele zvabijo naposled roj z začasnega počivališča in ga vodijo v izbrano domačijo, če ga čebelar pravočasno ne ogrebe.

Izvidnice razpošiljajo baje samo prvci. Za vse ostale roje, o katerih bomo govorili v naslednjem, manjkajo tozadevna opazovanja.

Preostali del v panju je po odhodu roja brez matice. Vendar ne za dolgo. Teden dni pozneje dozore nekateri matičniki in že prikobaca iz tega ali onega nova gospodarica. Seveda bi rade tudi ostale na plan, pa jim čebele ne dovolijo, ker dobro vedo, da bi izlezla kraljica vsako sproti umorila. Zato si izgrizejo v matičnikih ozke odprtine, skozi katere pomaljšajo svoje jezičke, da jih morejo stražeče pitati.

Prosti matici ni vse to nič kaj po godu. Skuša se preriniti do matičnikov, da bi obracunala s svojimi sovrstnicami, a se ji ne po-

sreči, ker je dostop varno zastražen. Jezno stopica okrog, se od časa do časa ustavi, se prihuli k satu, zatreplje s krili in izpusti svoj bojni klic.

»Ti, tii, tiii...« se razlega po hodnikih voščene stavbe, »ti, ti« odmeva od panjevih sten.

»Kvak, kvak,« se ji poredno odzivajo zaprte princezinje, kot bi jo hotele dražiti.

Čebelarji pravijo, da matice pojejo in kvakajo in to jim je zanesljivo znamenje, da bo panj že drugič rojil.

Res! Že čez kaka dva ali tri dni se odloči od preostanka zopet polovica čebel in izpade kot drugi roj ali drujec. Z njim pobegne prosta kraljica in še kaka njena sestra.

Med ujetimi maticami nastane sedaj pravo tekmovanje za prestolonasledstvo. Tista, ki se prej osvobodi svoje ječe, tista, ki je močnejša in urnejša, prevzame vladarsko žezlo. Igra se ponavlja in možno je, da izroji družina še tretjič kot *trekovec*.

Če v družini ni več razpoloženja za nadaljnje rojenje, stražnice odstopijo, ustoličena matica gre od matičnika do matičnika, prodre s svojim želom v notranjost celic in zabode v njih ždeče tovarišice, da poginejo od zastrupljenja. Njihova trupla delavke izvlečejo, zibke pa razgrizejo in do temeljev porušijo. Isto store včasih že po prvem rojenju ter tako preprečijo drujca in trekovca. Pri posebno rojivih čebelah, med katere spadajo tudi naše kraljice, pa se lahko zgodi baš nasprotno: Družina roji še četrtič in petič. V *izrojenju*, kot imenujemo roječi panj, preostane nazadnje peščica čebel, največkrat brez matice. Panj se je »izrojil« in si s tem sam podpisal smrtno obsodbo.

Za prvca je značilno, kar sem sicer že omenil, a se mi zdi potrebno, da še enkrat poudarim prisotnost stare sprasene matice. Vsi nadaljnji roji imajo same mlade matice, ki morejo leči, dokler se ne spraše, izključno le trotovska jajčeca. Običajno jih je po več v vsakem roju, kajti med splošnim razburjenjem in beganjem tik pred rojenjem se marsikateri ujeti kraljični posreči ubežati. Roj si kasneje, ko se razburjenje poleže, izbere izmed prisotnih matic najlepšo, ostale pa pomori.

Izjemoma roji prvec z resprašeno matico, če je stara matica, potem ko je matičnike že zalegla, poginila, ali so jo delavke nasilno odstavile zaradi izčrpanosti in oslabelosti. Takemu roju pravimo prvec s pevko ali na kratko pevec. Panj namreč pred rojenjem poje, kar se navadno ne dogaja pri plemenjakih, ki še niso rojili.

Posebnost bi bil končno roj, ki bi ga dal roj še isto leto. To se sicer le redkokdaj primeri, zato pa so taki roji, ki jih imenujemo vnuke, pri čebelarjih v veliki časti.

Mimogrede bodi povedano, da je (nemški) izraz deviški roj ali devičnik za vnuke nepravilen. Devičniki in pevci so dejansko vsi roji z mladimi maticami, torej tudi drujci, trekovci itd. Če dá prvec roj, pa sploh ne more biti govora o kakem de-

vištvu, kajti stara teta, ki ga vodi, že zdavnaj nima nič mladostnega in deviškega na sebi.

Do sedaj smo govorili samo o vnanjih pojavih pri rojenju. Vsak vnanji življenjski pojav pa mora imeti svoj notranji vzrok. Nastane vprašanje, katere so tiste globlje sile, ki snujejo v posameznih družinah in urejajo njih odnošaje napram obdajajočemu jih svetu? Ali se vse to dogaja z neko razumsko namernostjo čebel, ali pa je rojenje samo vidna posledica določenih fizioloških izprememb v notranjosti njihovih teles. Odgovor ni lahek in na žalost moramo reči, da nimamo še danes povsem zadovoljive razlage, ki bi nam v celoti pojasnila problem rojenja.

V splošnem se domneva, da pride do rojenja, če odštejemo nekatere sekundarne činitelje, kot so podnebje, paša, pomanjkanje prostora, omejevanje gnezda itd., največ zaradi tega, ker matica ne zalega enakomerno skozi vse leto. Spomladi se narava tako rekoč čez noč odene z bujnim cvetjem, sorazmerno z množino cvetja pa se sunkoma dvigne v panju dotok nektarja in obnožine. To podneti matico, da začne zalegati kakor nora. V dobi kratkega tedna zaleže do 10.000 celic. Napori, ki so s tem prenaprezanjem v zvezi, izčrpajo polagoma njen organizem. Prisilijo jo, da preide k zmernejšemu zaleganju, ali da z zaleganjem sploh prekine. Zaradi tega začne prevladovati v panju pokrita zalega, medtem ko se število ličink in jajčec v pospeševanem tempu krči. Polegajočim se mladim je dana z vsakim dnem manjša možnost, da bi se znebile krmilnega soka, ki ga proizvajajo v goltnih žlezah. Primorane so, da ga porabijo zase, kar oživotvori v njih nagon po rojenju.

Zanimivo je, da učinkuje obilna beljakovina, ki jo na ta način zaužijejo, predvsem na njihove jajčnike. Ruska znanstvenika Tjunin in Perepelova sta raziskala več čebeljih družin tik pred rojenjem in po rojenju ter dognala, da ima 40–60% delavk prav tako razvite notranje spolne organe, kot jih imajo trotovske, ki nastopajo v brezmatičnih panjih. Mnoge delavke v roju se torej razlikujejo od pravih trotovk samo po tem, da ne ležejo jajčec, dasi bi bile tega zmožne. Prof. Koževnikov imenuje take delavke anatomske trotovske, one druge, ki ležejo, pa fiziološke trotovske.

Nadaljnja raziskavanja Perepelove so pokazala, da se javljajo anatomske trotovske v sleherni družini, kadar ni pravilnega razmerja med pokrito in odkrito zalego, a vzporedno z njimi vsi znaki rojilnega razpoloženja. Tako bi moglo biti to razmerje med obojevrstnima zalegama nekako merilo za stopnjo rojilne pripravljenosti posameznih družin. Če označimo količino jajčec z »ja«, količino žrk z »žr«, a količino pokrite zalege s »p. z.« in izrazimo medsebojni odnošaj danih vrednosti v obliki ulomka, dobimo tale obrazec:

$$\frac{ja + žr}{p. z.} = R$$

Vrednost ulomka (R) bi lahko imenovali indeks rojenja. Ta indeks more biti večji, enak ali pa manjši od 1, v skrajnem slučaju enak ničli:

$$R \begin{matrix} > \\ \geq \\ < \\ \leq \end{matrix} 1; R = 0$$

Kritični trenutek nastopi v družini tedaj, kadar doseže indeks vrednost 1 ($R = 1$), t. j. kadar je količina jajčec in žrk (odkrite zalege) enaka količini pokrite zalege. Družina v tem primeru ne roji, toda če se vrednost imenovalca v navedenem ulomku še bolj zmanjša, t. j. če se vrednost indeksa zniža pod 1 ($R < 1$), postane rojenje neizbežno dejstvo.

Iz povedanega sledi, da je mogoče rojenje preprečiti na tri načine:

1. če zvišamo vrednost števca z dodajanjem odkrite zalege;
2. če zmanjšamo vrednost imenovalca z odvzemanjem pokrite zalege in
3. z zmanjšanjem imenovalca in istočasnim povečanjem števca.

S tem dosežemo vsakokrat isti rezultat, t. j. da je $(ja + žr) > p. z.$, odnosno $R > 1$.

Inž. Pobežajlo je uporabnost posameznih načinov preizkusil v praksi in ugotovil, da je mogoče priti v vseh treh smereh do zaželenega uspeha. — Mislím, da mi ni treba še posebej poudariti, da lahko rojenje na tej osnovi tudi pospešujemo, če že to zahteva čebelarški interes. Postopek mora biti potem seveda baš nasproten. V poštev bi prišel v obratu, kjer se čebelarji na roje.

V splošnem čebelarimo pri nas na med in zato roji niso preveč priljubljeni. Tudi A.-Ž. panj je prirejen v tem smislu, da dopušča možnost čebelarških ukrepov, ki omejujejo rojilni nagon useljene družine. Eden glavnih takih ukrepov je prestavljanje satov iz plodišča v medišče pred nastopom rojilne dobe.

Prestavljanje je v bistvu narejanje rojev v istem panju. Družina razpade v dve novi edinici: starca, iz katerega smo roj naredili (medišče), in narejenca (plodišče), ki pa ostaneta še v nadaljnji medsebojni zvezi. Loči ju samo rešetka — pločevina z ozkimi režami, skozi katere se lahko splazijo delavke, ne pa matica in troti, ker so večjih telesnih razsežnosti. Zaradi tega se počutita oba dela tudi po prestavitvi kot enotna družina. Potrebna je samo ena matica, ki ostane v plodišču, torej v spodnjem predelku panja.

Mnogi naši čebelarji predstavljajo zelo šablonsko. Ko postane družina toliko močna, da zaseda tudi skrajne ulice, predenejo zaležene sate, razen onega, na katerem je matica, s čebelami vred v medišče, prazni prostor pa izpolnijo z rezervnimi sati ali satnicami. V večjih čebelarških obratih, kjer pomeni vsaka izguba na času zvišanje obratnih stroškov, največkrat ni mogoče delati drugače; v manjših čebelarstvih, kjer ne igra čas nikake vloge, pa bi bilo treba vsekakor postopati nekoliko bolj individualno.

Prestavljamo najmanj tri tedne prej, preden se odpre glavna paša. Torej ne vsako leto ob istem času, temveč ob času, ki ga določajo vremenske prilike in podnebne razmere kraja. Do tedaj morajo biti vse družine po moči

kolikor toliko izravnane ter na taki višini, da so godne za prestavljanje. Če je katera družina v razvoju zaostala, jo lahko kljub temu prestavimo, samo način prestavitve izpremenimo. V plodišču ji pustimo večje število satov kakor ostalim, vendar ne preko štirih; satnic ji sploh ne damo v izdelavo. Ravnati se je treba po načelu: Čim bolj zgodaj in čim šibkejšo družino prestavljamo, tem manj satov smemo prenesti v medišče. Z enakomerno porazdelitvijo gnezda na spodnji in zgornji oddelek dosežemo pravilno ravnovesje toplote v razširjenem prostoru panja. Ta skrb pri močnih in pozno prestavljenih družinah odpade. Zato jih smemo prestaviti tudi na en sat ali magari na same satnice. Tedaj je zunaj toplo, množičnost družine pa je njena najboljša zaščita proti mrazu.

Umestno je, da postavimo vse zaležene sate, naj bo že spodaj ali zgoraj, na sredo drugega poleg drugega in po možnosti v istem vrstnem redu, kot so bili pred prestavitvijo. V plodišče spadajo sati z obsežnejšimi plastmi obnožine in z odkrito zalego, v medišče pa oni, ki imajo med in pokrito zalego.

Če je panj prešel v rojilno razpoloženje in ima celo že zaprte matičnike, mu boš težko pregnal njegovo namero zgolj s prestavljanjem in podiranjem matičnikov. Sploh sem mnenja, da je podiranje matičnikov najbolj nenaravno in najmanj uspešno sredstvo proti rojenju. Zato napravi rajši takole: Ko si prekril rešetko z deščicami, poišči sat z najmlajšo zalego in prenesi nanj matico, če je že nisi našel slučajno na njem. Ostale sate preloži v medišče, v sredo praznega plodišča namesti sat z matico, a kraj njega okvirčke z vžičenimi satnicami, odnosno z rezervnim satjem. Žrelo pri medišču odpri! Ker se starejše čebele polagoma vlete pri spodnjem žrelo, ostanejo zgoraj same mladice, ki jih je treba napajati, dokler ne začno izletavati. Najbolje opraviš to tako, da nabrizgaš v krajni prazni sat, ki si ga zamenjal za manjkajočega (ostal je v plodišču), s pomočjo razprševalca vsak dan nekoliko mlačne in oslajene vode. Ko izleze nova matica in se spraši, jo lahko pušiš nekaj časa zalegati, nato pa jo odstraniš, odkriješ rešetko ter združiš družino v medišču z ono iz plodišča. Če si se prepričal, da ima odstranjena matica upoštevanja vredne lastnosti, je seveda ne boš umoril, ampak jo boš uporabil v kaki drugi družini, ali jo ohranil preko zime za rezervo.

Če bi te družina, ki si jo nameraval prestaviti, prehitela z rojenjem, postopaj na podoben način! Roj vrni v plodišče, a mu daj v izdelavo same satnice, sate izrojenca pa prenesi v medišče istega panja.

S prestavljanjem rojenja ne preprečimo popolnoma, temveč največkrat samo zavlečemo. Čim bolj pozni pa so roji, tem manj nam morejo biti dobrodošli. Zato moraš prestavljanje tja do konca junija nadzirati. Nikakor pa ne smeš pozabiti, da je treba čez teden dni po prestavljanju pregledati medišče in podreti vse matičnike, ki bi jih čebele potegnile nad žrka-

mi. Če se namreč začutijo osirotele in kljub prehodom ločene od družine v plodišču, si skušajo spodrediti lastno matico, kar vodi končno do rojenja. Obenem odpri, ako nimaš begalnic, zgornja žrela, da morejo odleteti troti, ki so se v mediščih polegli.

Seveda se lahko zgodi, da kak prestavljenec kljub vsem brigam in prizadevanjem roji. Kam tedaj z rojem? Vsadi ga na samostojno mesto! Izrojencu ga nikar ne vračaj, da s tem še bolj ne pokvariš, kar je že itak na pol pokvarjeno!

Dasi gre rojenje vedno na račun medenega pridelka, se nisem nikdar razburjal, če se mi je splašil kak plemenjak. Rojenje je še danes pri čebelarjih v visokih čislih. Začetnik pa doživlja naravnost božanske trenutke, ko vidi, kako se vsipajo iz tega ali onega panja roječe čebele in z glasnim šumom oznanjajo veseli dogodek. Kakor bogataš se počuti, kakor kralj, ki si osvaja novo deželo. Kaj bi ne bil zadovoljen? Saj pelje edino preko rojev pot k razširjenju njegovega čebelarskega obrata, k povečanju njegovega skromnega imetja. Kajpak! Vedeti mora, kako je treba ravnati z njimi, da se mu razvijejo v dobičkonosne plemenjake. Zato naj sledi ob zaključku nekaj tozadevnih nasvetov.

Rojev ne vsajaj nikdar na izdelano satje! Pravilo je: Roji morajo zidati in delati! Prvcem daj v izdelavo vedno le cele satnice! S tem se namreč izogneš trotovinu, do katere imajo prvci prav posebno nagnjenje. Drujci in ostali roji sicer ne grade trojih celic, vendar ni umestno, da bi jih vsajal na gole satnike. Navadno so prešibki in prekasni, da bi si mogli brez čebelarjeve pomoči urediti še pred zimo svoje domovanje. Drujce po možnosti prepreči! Priporočam tale postopek, toda brez vsakega jamstva: Izrojenca premakni kamor koli v čebelnjaku, na njegovo mesto pa postavi roj! Roj pridobi na ta način vse izletalke prvotne družine; v izrojencu ostanejo zgolj mladice z obilno zalego. (Napajanje!) Ko matica izleze, se čuti družina običajno premalo živalna, da bi še drugič rojila. Ako bi drujci kljub temu prihajali, jih druži, a ne s prvci, ker bi se čebele med sabo poklale. Roji s sprašenimi in nesprašenimi maticami si niso prijazni.

Roj prikleneš na nov panj tako, da mu postaviš za vabo v sredo med satnice sat z odkrito zalego. Pokrita zalega učinkuje baje baš nasprotno; zanesljivo pa roj izženeš, če mu daš sat z medom, ali če ga kladiš. Za tri dni imajo rojene čebele hrane s seboj. Če bi nastopilo pozneje slabo vreme, ali če bi paša odpovedala, je seveda krmljenje nujno potrebno.

Tretji dan roj vsekakor preglej! Prej ne drezaj vanj! Če sedi preveč ob strani, ga premesti na sredo panja, da mu daš možnost obzmernega razširjanja voščene stavbe.

Rojev isto leto ne prestavljaj! Tudi ob najbolj ugodnih pašnih razmerah bi tega ne svetoval. Prvo leto obstoja vsake družine naj bo posvečeno izključno njeni notranji konsolidaciji, ne pa izkoriščevalnim namenom pohlepni čebelarjev!

(Dalje prihodnjič.)

Poročilo

o rednem letnem občnem zboru Slov. čebelarskega društva, ki je bil dne 5. aprila t. l. v Ljubljani.

Po blagoslovitvi Janševega doma, ki jo je opravil dopoldne ob 10 preč. g. župnik Henrik Peternel, se je zbralo ob 13 v dvorani Okrožnega urada preko 120 čebelarjev iz vse banovine. Po seznamu navzočnih delegatov je bilo ugotovljeno, da je bilo na zborovanju zastopanih 48 podružnic z 81 glasom.

Po tej ugotovitvi je g. predsednik, prof. Verbič, otvoril 39. redni letni občni zbor. Omenil je, da je bil občni zbor pravilno sklican in da je glede na ugotovljeno število navzočnih delegatov po § 13 društvenih pravil sklepčen.

V svojem govoru je g. predsednik najprej pozdravil vse delegate, ki so se udeležili občnega zbora in kljub težkim gospodarskim razmeram žrtvovali potne stroške. Nadalje je pozdravil zastopnike oblasti: g. Josipa Okorna kot zastopnika banske uprave, g. Franca Riglerja kot zastopnika mestnega župana in g. Josipa Florjančiča kot zastopnika kmetijskega odseka mestnega poglavarstva. Predlagal je, naj bi občni zbor potrdil g. Ježka in g. Trinka za overovatelja zapisnika, kar je bilo sprejeto.

V nadaljnjem je omenil, da je odbor lansko leto s skrbjo prevzel težke naloge, ki mu jih je poveril občni zbor. Najtežja je bila pač nakup Janševega doma. Bilo je zanj mnogo skrbi, toda vse se je srečno izteklo. Druga naloga je bila izdaja Jugove knjige. Tudi to je odbor izvršil zadovoljivo. Tretje delo je bila izobrazba novih društvenih predavateljev, mojstrov in izvedencev. V bodoče se bo odbor lotil zelo važnega dela, to je zatiranja kužnih čebelnih bolezni, nadaljeval bo s tečaji in predavanji, oživil kontrolo medu in izpopolnil Janšev dom, ki naj tudi na zunaj kaže svoj pravi pomen. Vse to pa se bo zgodilo le, če se bomo med seboj složno podpirali. Za izvedbo vseh načrtov pa bomo prosili pomoči tudi ministrstvo in banksko upravo, katerima smo hvaležni za vso podporo, ki je je bilo društvu deležno. (Da pa tudi skupno izkažemo svojo hvaležnost vsem našim višjim dobrotnikom, je g. predsednik predlagal, naj odpošlje občni zbor udanostno brzojavko društvenemu visokemu pokrovitelju Nj. Vel. kralju Petru II., pozdrave in zahvalo pa kmetijskemu ministru g. Svetozarju Stankoviču in naši kr. bankski upravi. Občni zbor je ta predlog z velikim odobravanjem sprejel.

Po tem govoru je g. predsednik prosil tajnika, naj poda svoje poročilo. Tajnik je poročal:

Občni zbor Slov. čebelarskega društva blagovoli **tajniško poročilo**, ki podaja sliko odborovega delovanja v letu 1935, vzeti na znanje in ga odobriti. Naj mi bo dovoljeno, da se najprej spomnim vseh onih zvestih naših članov in sodelavcev, ki so

vztrajali v naši organizaciji do zadnjega dihaja in so nas zapustili šele, ko jih je Vsemogočni poklical k sebi. To so bili: Franc Strgar ml., župan v Leskovcu pri Krškem, Vinko Voglar iz Selc, Franc Jeglič, šol. upr. v Zasiplu pri Bledu, ki je mnogokrat zastavil svoje pero za povzdigo slov. čebelarstva, Friderik Horvat, dekan v Ormožu; v Gatini pri Grosupljem je umrl Ivan Šeme, v Šmartnem pri Dobrovi pa Josip Rotar. Smrtna kosa pa nam je ugrabila v zgodnji lanski pomladi še dva prezasluzna člana: Ivana Elsnerja iz Ljubljane in Ignacija Medveda iz Novega mesta. Oba sta se zelo uspešno udeleževala v svojih podružnicah. Žrtev pa še ni bilo dovolj. Umrli je naš častni član, velezaslužni potovalni učitelj Ivan Jurančič iz Št. Andraža. Slov. Čebelar je objavil lep nekrolog, njegovi prijatelji in podružnica pa so mu vzdali v domačem kraju spominsko ploščo, ki je zanj prispevalo tudi naše društvo. V pozni jeseni nas je zapustil, kot zadnja žrtev lanskega leta, starosta slovenskih čebelarjev Ivan Lobe v 92. letu starosti. Umrli je na Krki. Slava njihovemu spominu!

Preden nadaljujem s svojim poročilom, naj mi bo dovoljeno, da izrazim v imenu odbora najtoplejšo zahvalo našim dobrotnikom, predvsem kmetijskemu ministrstvu in bankski upravi za podporo, ki jo je bilo naše društvo v preteklem letu deležno. Omenjam še, da je bil prejšnji načelnik kmetijskega oddelka pri bankski upravi, inž. Josip Zidanšek, lansko leto premeščen k ministrstvu v Beograd. Bil je našemu društvu vedno naklonjen. Odbor mu je ob slovesu sporočil toplo zahvalo. Prepričani smo, da bo tudi novi načelnik, inž. Podgornik, podpiral naša stremjenja. Referat za čebelarstvo pa je pri bankski upravi prevzel čebelarski strokovnjak Josip Okorn.

Odbor. Na lanskem občnem zboru se je prvič zgodilo, da ni bil, kakor vsako leto, voljen celotni društveni odbor, temveč so se vršile po določenih novih pravil le nadomestne volitve izžrebanih članov odbora. Vsi izžrebanji odborniki, Žnideršič in Mihelič iz ožjega odbora, Peternel in Stefanciosa kot zastopnika iz bivše Štajerske in Majer in Vuk kot zastopnika iz bivše Kranjske, so bili, razen Vuka, od občnega zbora ponovno izvoljeni za dobo treh let. Namesto g. Vuka, učitelja na Vrhniki, pa je bil izvoljen v širši odbor Malovašič z Vrhnike. Izpopolnjen odbor je neokrnjen deloval vse leto. V odboru so torej bili:

v ožjem odboru:

predsednik prof. Josip Verbič,
I. podpredsednik župnik Henrik Peternel,
II. podpredsednik prof. Slavko Raič,
tajnik in blagajnik Mirko Dermelj,
vodja Čebelarne ravn. Adolf Arko,
urednik lista nadsv. Avgust Bukovec,
odborniki: viš. inspektor Janko Babnik, prof. Stane Mihelič in Anton Žnideršič;

v širšem odboru:

za krški okoliš Drago Bitenc, mešč. uč. v Krškem, za mežiški Rudolf Gallob, učitelj v Mežici, za ptujski Franc Lenarčič, žel. uradnik v Ptuj, za kamniški Julij Majer, šol. upr. v Dobu, za mariborski Peter Močnik, šol. nadz. v Prevaljah, za kočevski Alojzij Peterlin, učitelj v Kočevju, za prekmurski Ivan Ribič, pos. v Cezanjevcih, za bohinjski Jan Strgar, velečeb. v Boh. Bistrici, za rogaški Anton Stefanciosa, šol. upr. v Donački gori, za novomeški Josip Vales, nadzornik proge v Novem mestu,

za notranjski Vencelj Malovašič, dimnikar na Vrhniki;

namestniki:

Česenj Karel, ravnatelj v Kranju,
Bačič Alojzij, z Viča pri Ljubljani,
Grčar Tit, šol. upravitelj na Barju;

preglednika računov:

Šmajdek Ivan, šol. upr. v Št. Vidu pri Ljubljani,
Verbič Ivo, blagajnik Hig. zavoda v Ljubljani.

Ožji odbor je imel v letu 1935 skupno 38 sej, širši pa 3 seje, in sicer dve glavni in eno po lanskem občnem zboru zaradi konstituiranja odbora, skupaj torej 41 sej. Sejni zapisniki so bili objavljeni v skrajšani obliki v našem listu, da je bilo o delu odbora sproti obveščeno tudi članstvo. V preteklem letu moram omeniti tri posebno važna dela, ki jih je odbor izvršil: nakup doma Antona Janše, izdaja nove čebelarske knjige ter izobrazba novih čebelarskih predavateljev, mojstrov in izvedencev. Ima pa odbor v delu še razne načrte, zlasti smotrno zatiranje čebelnih kužnih bolezni, ki ga bo skušal izvesti še letos. O vsem tem bom poročal še pozneje.

Slov. Čebelar je kot društveno glasilo redno izhajal. Urejeval ga je Avg. Bukovec. Tiskan je bil na 16 straneh in bi potreboval večji obseg. Razna poročila društva in podružnic se zaradi naraščanja članstva vedno bolj množe, zato primanjkuje prostora za strokovne članke. Ako bi gnotna sredstva dopuščala, bi odbor povečanje lista že izvedel. Ker pa presega stroški za tisk nad polovico članarine, bo povečanje moralo počakati boljših časov.

List je bil tiskan v Jugoslovanski tiskarni, ki je stavila v konkurenci najnižjo ponudbo. Tiskalo se ga je v prvih mesecih po 3600, pozneje pa po 3500 izvodov, ter se je razpošiljal v 3174 izvodih na 404 različne pošte. Dobivali so: podružnični člani 2410 izvodov, direktni člani 697, v zameno 35, brezplačno 32, skupaj 3174 izvodov.

Število članstva je za 159 naraslo. List pa se pošilja tudi izven naše države, v Ameriko 5 izvodov, na Češkoslovaško 10, na Poljsko 5, v Italijo 69, v Avstrijo 1, na Koroško 16, na Bolgarsko 1 izvod. Čebelarsko društvo v Rusiji, kamor se je naš list doslej pošiljal, je prenehalo delovati.

Priloga. Lansko leto je bila sprožena ideja, da bi Slov. Čebelar dobil znanstveno prilogo, ki bi prinašala znanstvene razprave. Idejo sta predlagala odboru Žnideršič in prof. Mihelič. Po raznih razpravah je končno širši odbor sklenil izdajanje priloge, zaradi raznih zaprek pa je moral izdajo priloge odložiti na letošnje leto. Na seji širšega odbora dne 16. marca lanskega leta je bil izvoljen za urednika priloge župnik Peternel.

Podružnice. Društvo je imelo lani skupno 136 podružnic. Delovanje podružnic je po večini bilo prav lepo. Podružnice so se zanimale za strokovna predavanja, za nabavo skupnega čebelarskega orodja, prirejale so razstave ter sploh nudile svojim članom čimveč korist. V nekaterih krajih pa čebelarstvo ni tako razvito in je tam delovanje podružnic zelo težko. Prav pohvalno pa moramo omeniti novo zamisel podružnice Zakot pri Brežicah, ki je pred občnim zborom razstavila vse svoje orodje in potrebščine, da so si člani mogli ogledati in spoznati vse, kar jim lahko podružnica nudi. Priporočam tako lokalno razstavo tudi drugim podružnicam. V nekaterih srezih so se združile podružnice in izvolile svojskega zastopnika v sreski kmetijski odbor. Na ta način imajo podružnice v tem odboru važen posvetovalni glas in marsikaj

lahko dosežejo za čebelarstvo svojega okraja. Če je v okraju 5 podružnic, pa te še niso izvolile svojega zastopnika v kmetijski odbor, naj to nemudoma store.

Seznam podružnic in število članov: Bled 10, Blejska Dobrava 11, Boh. Bistrica 25, Borovnica 23, Boh. Bela 6, Breznica 31, Barje 35, Cerknica 13, Cerklje-Kranj 18, Črnomelj 21, Dol. Logatec 33, Domžale 13, Dovje-Mojstrana 14, Dolsko 7, Dobropole 10, Dobrova-Ljubljana 24, Gorje-Bled 25, Horjul 17, Hrušica 9, Jesenice 38, Jezersko —, Krka 10, Krtina 36, Kranj 45, Križe 19, Kočevje 9, Koprivnik-Kočevje —, Kamnik 41, Kostel-Nova sela —, Laze-Planina 13, Leskovec-Krško 46, Leše 9, Ljubljana 86, Metlika 14, Medvode 15, Novo mesto 32, Naklo 42, Preserje 15, Podkrim —, Poljane-Skofja Loka 20, Polhov Gradec 18, Rob 5, Ribnica 17, Radovljica 39, Račna 11, Sevnica 26, Stari trg 15, Smednik 22, Sv. Vid-Cerknica 14, Sodražica 15, Skaručna 12, Selca-Skofja Loka 33, Senovo 17, Smartno-Litija 13, Št. Vid-Stična —, Skofja Loka 12, Št. Rupert-Mokronog 7, Šmarjeta-Novo mesto —, Trebnje 25, Trbovlje 38, Tacen-Št. Vid 19, Vič 34, Vodice 15, Vel. Lašče 15, Vel. dolina —, Vrhnik 30, Vnanje gorice 12, Zagorje 14, Zakot-Brežice 15, Žalna 11, Žužemberk 23, Boğojina 21, Belčinci 21, Braslovče 11, Bočna 16, Celje 29, Črna-Prevalje 19, Dol. Lendava 47, Dravograd 19, Fram 8, Guštanj 15, Hoče 7, Jurovci 14, Jarenina 7, Kojnice 10, Kapela-Radenci 12, Kozje 10, Ljutomer 14, Laško 24, Ljubno 20, Makole 20, Mežica 34, Marenberg 5, Muta 26, Murska Sobota —, Marčevci 26, Maribor 41, Mursko polje 14, Mozirje 31, Ormož-Vel. Nedelja 26, Prevalje 19, Podpeca 21, Ptuj 31, Podova-Rače 21, Ruše —, Rogatec 20, Rogaska Slatina 9, Savinjska dolina 10, Selcnica-Ruše 33, Slov. Bistrica 47, Slovenjgradec 11, Središče ob Dravi 17, Stoperce 5, Sv. Marjeta 12, Sv. Lenart —, Sv. Lovrenc —, Sv. Frančišek 14, Sv. Trojica 7, Sv. Andraž 9, Sv. Urban —, Sv. Benedikt 9, Strigova 7, Sv. Jurij ob j. ž. 37, Sv. Jurij ob Ščavnici 11, Št. Ilj 17, Št. Rupert-Slov. gor. —, Št. Janž 10, Šmarje-Jelše 9, Smartno ob Dreti 17, Šoštanj 17, Šmartno ob Paki 22, Št. Janž na Vin. gor. 21, Vojnik —, Velenje 25, Zgor. Dravsko polje 13.

Ljubljanski okoliš ima 72 podružnic s 1363 člani, mariborski pa 64 podružnic s 1047 člani.

Zveza čebelarških podružnic za mariborsko okrožje ima svoj sedež v Celju. Predseduje ji velezaslužni g. župnik Peternel. Kakor vsako leto je tudi lansko leto privedla veliko predavanj in s tem vršila lepo kulturno delo za prospeh našega čebelarstva, zato posebno poudarjam, da je Zveza v tem oziru glavnemu odboru v veliko oporo. Koliko podružnic in članov obsega Zveza, sem omenil že poprej.

Zveza jugoslovanskih čebelarških društev je naša centralna organizacija, h kateri spada tudi naše društvo. Sedež ima v Beogradu, predseduje pa ji g. Djordjevič. Naše društvo ima v Zvezi precej opore, lahko pa bi je imela še več. Zato ima glavni odbor velike težkoče, preden more doseči ugodnosti za svoje člane. Prejšnja leta je izposlovala Zveza za predavanja posebne subvencije, ki so bile našemu društvu velika opora. Že dve leti pa so subvencije popolnoma odpadle.

Dom Antona Janše. Srečno naključje je nanese, da je odbor mogel lansko leto uresničiti željo in stremljenje mnogih naših prednikov ter se oddolžiti spominu slavnega našega Janše s tem, da je pridobil društvu skromen dom, ki bo lahko v bodočnosti dobil reprezentativno lice, če bo kdaj članstvo to hotelo. Dom na Tyrševi cesti je bil

kupljen dne 8. junija 1935, v času od 15. septembra do 1. novembra 1935 pa adaptiran ter dne 2. novembra 1935 od društva zaseden. Danes pred občnim zborom pa ga je g. župnik Peternel blagoslovil. Bog daj, da bi blagoslov prinesel obilo sreče organizaciji in vsem našim članom. V blag. poročilu so navedeni vsi zneski, ki jih je društvo izdalo za dom. Tu pa naj izrečem toplo zahvalo vsem pokojnim in še živečim članom in nečlanom, ki so s svojo idejo ter z nakupom kamnov tudi gmotno podprli sklad, s katerim je bil lansko leto omogočen nakup doma. Omeniti pa moram tudi, da imajo glavno zaslugo, da je društvo prišlo do svojega doma, predvsem prof. Verbič, ki ga je izsledil, ravnatelj Arko, ki je mnogo pripomogel, da je bila stavba lepo in na najcenejši način adaptirana, in Znidarski, ki je pomagal pri sklepanju kupčije. Omeniti pa moram še enega borca za Janšev sklad, to je Ivo Verbič, ki je pred leti odločno nastopil v korist sklada in dosegel, da se je sklad začel večati. Mislim, da bo vsak član priznal, da je glavni odbor z nakupom doma društvu koristil in ne škodoval. To so priznali vsi, ki so si dom ogledali. Dom nam že sedaj nudi lep prostor za trgovino, skladišče, delavnico za satnice, sobo za seje, knjižnico in prav lepe kleti ter toliko dvorišča, da bo, če bo treba, društvo lahko postavilo še večjo stavbo in skladišče. Posebno razveselijo pa je, da je bil dom ob nakupu oproščen prirastkarine, ki bi jo morali plačati mestnemu poglavarstvu in da je na podlagi naših pravil trajno oproščen zgradarine, zemljarine in vseh doklad.

Jugova knjiga. Drugo važno delo, ki ga je odbor izvršil, je izdaja Jugove knjige »Praktični čebelar«. Slovenci smo imeli nekaj čebelarških knjig, a zelo smo pogrešali tako, ki bi vsebovala vso potrebno snov in ki bi bila prikrojena tako, da bi ustrezala začetnikom in izkušenim čebelarjem. Zato morajo biti čebelarji hvaležni g. Juğu, ki je zbral vso snov in s tem dal pobudo za izdajo. Zahvalo smo dolžni tudi njegovim sotrudnikom, ki so rokopis pregledali in dopolnili. Knjiga je bila natisnjena v 2000 izvodih.

Z Jugovo knjigo vred je izdalo društvo tudi posebno brošuro »Čebelne bolezni«, ki jo je spisal predsednik prof. Verbič. Knjižica bo rabila vseh čebelarjem kot dober vodnik pri čebelnih kužnih boleznih in bo močnejše za njo pomočjo marsikateri panj pravočasno rešiti. Brošuro je društvo razposlalo vsem podružnicam. Zaradi zelo nizke cene Din 2— je dana možnost, da se z njeno vsebino seznanji vsak čebelar in se z njo okoristi. Brošura je bila natisnjena v 3000 izvodih. Omeniti moram, da je predsednik odstopil društvu rokopis za brošuro brezplačno, za kar se mu najtopleje zahvaljujem.

Predavanja in tečaji. Kakor vsako leto je privedlo društvo tudi lansko leto več predavanj in tečajev. Bilo jih je 56. Veliko delo v tem oziru vrši Zveza v Celju, ker prireja strokovna predavanja pri vseh svojih podružnicah. Predavali so: prof. Verbič, Peternel, Bukovec, Majer, Gallob, Močnik, izmed novih predavateljev pa tudi Martelanc, Lilija, Bitenc in Knafelj. Po podružnicah so predavali še domači čebelarji strokovnjaki. Nekatere podružnice so zelo ukaželjne in vedno pošiljajo prošnje za privedev tečajev in predavanj, nekatere se za predavanja ne zanimajo. Omenil sem že, da je žal prenehala vsakoletna subvencija za predavanja, ki smo jo dobivali od ministrstva preko Zveze.

Posebno važen je bil lanski tečaj za izobrazbo novih čebelarških predavateljev, mojstrov in izve-

dencev, ki se je vršil v dneh od 13. do 18. maja in od 8. do 11. julija, nakar so se vršili izpiti meseca maja, julija in letos meseca februarja. V komisiji so sodelovali dr. Hribar, direktor Veter. bakt. zavoda, dr. Kocjan, asistent istega zavoda, predsednik prof. Verbič, Peternel in Bukovec. Izpit je po-

ložilo 12 predavateljev (3 z odliko), 3 mojstri in 10 izvedencev. Nekateri novi predavatelji se že prav lepo udejstvujejo. Poleg poprej omenjene brošure prof. Verbiča je bila izobrazba teh strokovnjakov drugi korak do izvršitve nacrtu za pobijanje čebelnih kužnih bolezni. (Pride še.)

Naša sivka in njena vzreja

Rojenje in vzreja matic

Jos. Verbič.

Ako hočemo rojenje bolje izkoriščati za vzrejo matic, kakor je bilo popisano v zadnji številki »Sl. Čebelarja«, napravimo si za vsakih 10—15 čebelnih družin po štiri male panjičke. Za silo so dobri stari kranjiči, ki so znotraj vsaj 28 cm široki. Prenaredimo jih tako, da so porabni za satnike A.-Ž. panjev. Razume se, da morajo potem ležati na eni stranici, ki jim rabi kot dno. Odžagati jih moramo spredaj toliko, da ostanejo še 45 cm dolgi. Iztaknjem sprednjim končnicam zadelamo staro žrelo in jim izrežemo novo, in sicer pri polovici od njih na ožji strani spodaj, pri drugi polovici pa v sredi med obema ožjima stranema. Potem opremimo vse končnice s kakršnimi koli razstojišči, ki jih tudi sami lahko naredimo iz žebeljev ali pločevine. Sprednje končnice z žrelom pritrdimo v nove panjičke, v zadnjih pa izžagamo podobne odprtine, kakor jih delamo v kranjiče, preden gredo v pašo. Skozi panjiče vtaknemo in pritrdimo tri železne palčice, ki morajo biti natančno 26,6 cm oddaljene od stropa. Končno pritrdimo pred žrela še majhne bradice.

V tako preurejenega kranjiča gredo 3 ali 4 satniki naše mere. Pri nekaterih bo ostalo še nekaj neporabnega prostora in to je njihova slaba stran. Popolneje bi naredili, ako bi kranjičeve stranice zožili na 11 cm, a dela bi bilo več. V njih bi bilo prostora ravno za tri sate, kar najbolj odgovarja našemu namenu. Prvo važno dejanje, ki se izvrši v takem panjiču, je oplemenjenje matice, zato ga lahko imenujemo plemenilnik in po številu satov trosatni plemenilnik.

Pripravnejši so taki plemenilniki, ki jim obod posebej napravimo iz 1 cm debelih desk. V tem primeru ga tako zbijemo, da tekó rasti lesa v istih smereh kot pri A.-Ž. panju. Ob širših zgornjih robovih naredimo natančno v sredini približno 6 cm dolge in široke odprtine, ki se dajo tako zapirati kot šolske škatlice za peresnike. Tudi vratca napravimo lahko boljša, kakor kaže slika.

Nekateri čebelarji razdele A.-Ž. panj z navpično in vodoravno steno v 4 ali 6 predelov, ki služijo kot plemenilniki. Tak panj, »matičnjak« imenovan, se da lepo uvrstiti med druge panje, poraben pa ni tako kot ločeni plemenilniki.

Z naselitvijo plemenilnikov čakamo do časa, ko nam najboljši panji rojijo. Kako rojenje pospešujemo, je bilo že večkrat ponovljeno.

Prvca vsadimo v izrojencevo prazno medišče, ki naj bo dobro ločeno od plodišča, da ne morejo čebele prehajati doli ali gori. Jaz vse špranje zamašim s steklarskim klejem. Pet ali šest dni po prvcu razdelim čebele in satje, ki je v plodišču. Vsak sat, ki ima en ali več matičnikov, prestavim z zalego in čebelami, ki so na njem, v poseben plemenilnik. Vsak plemenilnik pa dobi še po en sat s čebelami in z medom in če je možno tudi z obnožino. Vzamemo ga izrojencu ali pa kakemu drugemu panju. Potrebno pa je, da temu satu v spodnje celice nalijemo tudi nekaj vode.

Plemenilnike polnimo v času, ko izletavajo starejše čebele na pašo. Paziti moramo tudi, da s satov, ki jih nameravam prestaviti v plemenilnike, ne pobežne prej preveč čebel na sosednje sate, ker bi bili sicer rojički prešlabi in ne bi dovolj grelji matičnikov. Naseljene plemenilnike z zaprtimi žreli prenesemo za en dan v temen in zračen prostor in jih šele naslednji večer postavimo na določeno mesto v čebelnjaku in odpremo.

Družinice se bodo kmalu začele prašiti in opravljati posle izven panjev. Tudi matice se bodo v določenem času sprašile, to je: pred panjem v krogih letaje in ogledovaje si bodo v spomin vtisnile lego in zunanost svojega doma, potem se bodo oplemenile in se vrnile domov. Zadnje se bo tem bolj gotovo zgodilo, ako bodo imeli drug poleg drugega stoječi plemenilniki v različnih višinah ležeča žrela in bodo označeni z različnimi barvami. Posebno dobro razlikujejo čebele belo, modro in rumeno barvo.

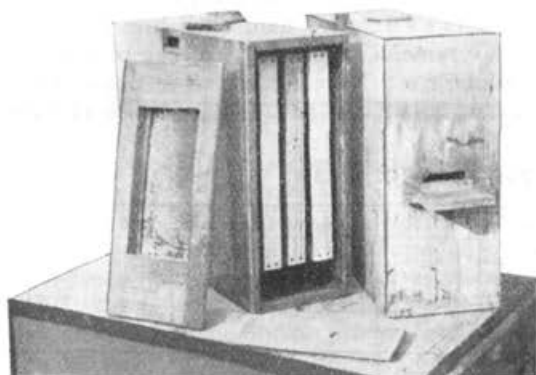
Za male družinice se moramo zelo brigati. Posebno moramo paziti, da ne postanejo plen roparic, žrela morajo biti skoraj vedno precej zožena. Jaz jih imam spomladi in jeseni in

kadar ni paše, tako priprta, da se splazi komaj po ena čebela skozi.

V sili moramo družinam pomagati. Najlažje je krmljenje z dodajanjem medenih satov. Ob ugodnih pašnih razmerah pa tudi same izdelajo in napolnijo po en ali več satov. Ako jim začne primanjkovati prostora, jim odvzamemo po en sat in ga drugje porabimo.

Za zimo jim pustimo po tri sate. Ob nastopu mraza stisnemo plemenilnike tesno skupaj in jih zadelamo s slabimi prevodniki toplote.

Oplemenjene matice takoj porabimo in za-

menjamo za stare in nesposobne, ali pa jih porabimo tudi šele v jeseni ali naslednjo pomlad.

Ako hočemo dodati panju matico iz plemenilnika ob koncu zime, odvzamemo prvemu ob primernem času dva ali tri nezasedene sate in staro matico. Čez nekoliko ur nato mu damo iz plemenilnika novo matico s satjem in čebelami vred. Slično postopamo, ako izgubi plemenjak čez zimo matico.

Ako hočemo zamenjati matico kakega panja v poznejšem času, prenesemo družinico s plemenilnikom za 14 dni k sosednemu čebelarju, ki naj bo vsaj 2 km oddaljen. Ko jo prinesemo domov, postavimo vse čebele z matico in satjem v prazno medišče panja, ki mu hočemo zamenjati matico. Nekoliko ur potem, ko smo odstranili nevšečno matico, napravimo prehod med mediščem in plodiščem in družini se združita.

Včasih ne porabimo vse plemenilnikove vsebine, ampak samo matico. Da si ohranimo ostale čebele in jih še nadalje izkoriščamo, odpremo pri tem in sosednjem plemenilniku stransko odprtino in obe družinici se spojita v eno. Take, iz več družinic nastale družine, porabimo za naselitev A.-ž. panja. Ako dodajamo matice na načine, kakor sem jih opisal, nam ne bo šla niti ena čebela v izgubo.

Vrnimo se k izrojencu, ki nam je dal matičnike! Prvca smo naselili v izrojčevem me-

dišču. Dobra matica nam je torej ostala. Ako pobere mo izrojencu vse sate z matičniki, združimo ostanek z rojem s tem, da napravimo prehod iz medišča v plodišče. Bolje je, da v plodišču pustimo en sat z matičnikom. Ko se matica izvali in oplemeni, jo na kateri koli način porabimo.

Popisal sem, kako vzredimo iz enega plemenjaka vsaj pet mladih matic, ki zadostujejo za obnovo matic v desetih družinah, ki ne bodo imele nad dve leti starih matic. Ako pa se zadovoljimo s tri leta starimi, preskrbimo z dobljenimi maticami 15 panjev.

Oslabitev ene družine, da ohranimo z njo zmogljivost toliko družin, je majhna in neobhodno potrebna žrtev današnjemu načinu čebelarjenja. Opisani način vzreje je preprost in ne zahteva niti posebnega znanja niti priprav. Zato ga priporočamo začetnikom in malim kmečkim čebelarjem, in sicer kot prvi korak na potu do idealne vzreje. »Priporočamo« pravim namenoma, ker ne delam tega samo jaz. Priporoča se pri nas že desetletje, a žal z nezadostno prepričevalnostjo in vztrajnostjo in zaradi tega z neznatnim uspehom.

Na tak način vzreje pridemo ceneje do mladih in dobrih roditeljic, kakor če čakamo z vsemi družinami na roje, ali kupujemo matice, ali gojimo zato kranjice, ali da odstranjemo matice in pustimo, da si čebele same izpodrede nove, ali z vcepjevanjem zrelih matičnikov v osirotele panje. Še manj pa nas bi stala vzreja, ako bi izrojencu pobrali vse matičnike in jih vsakega posebej dodali družinam v enosatni plemenilnik.

Najidealneje pa bi opravili svoj posel, ako najboljšega panja sploh ne bi silili k rojenju, temveč mu vzeli samo toliko ličink, kolikor rabimo matičnikov, vzredili iz njih matice in pustili, da se te oplemene na plemeniščih. Tako delajo najnaprednejši čebelarji, ki so za desetletja pred drugimi. Počasi a gotovo pa pridejo vsi ostali za njimi.

Svojevrsna reklama za med. Predsednik italijanskih čebelarjev, grof Zappi Ricordari, je poklonil papežu Piju XI. dve umetniško izdelani posodi, napolnjeni z medom. Sv. oče se je čebelarjem zahvalil in izjavil, da je med eden izmed najzlahtnejših sadov matere narave in najboljša stvar, kar se tiče zdravilnosti in okusa. Omenil je, da je pred 60 leti tudi sam čebelaril. Na koncu je poslal čebelarjem svoj posebni blagoslov. (Rusher Belge.)

Opazovalne postaje

Poročilo za marec

Letošnji marec je bil lep in topel. Rastlinje se je zgodaj razvilo, vsepovsod se je odpiralo bujno pomladansko cvetje. Posebno bohotno so cvetele vrbe in od njih so čebele prinašale težke koške rumene obnožine ter jo kopičile v panjih. Množica obnožine, teža božjega čebeljega kruhka, je sprožila v panjih močno in naglo zaleganje, panji so se kar vidno razvijali, začelo je proti koncu meseca že primanjkovati prostora in mnogi panji so v kepah ždeli preko noči na bradah. Uveljavljati se je

začel semtertja že prvi donos, posebno kjer je bilo mnogo resice in vrbja, proti koncu meseca pa je tudi koščičasto sadno drevje začelo odpirati mnogobrojno cvetje.

Krajevna poročila najbolje slikajo pomladni razvoj:

Breg-Križe: V drugem delu zadnje tretjine meseca so na vrbi in resju toliko nabrale, da se tehtnica ni nič premaknila.

Virmaše: Ako nam april preveč ne pokvari vremena, bomo že ta mesec prestavljali.

Skorno: Nerazumljiv mi je donos 11. in 12. t. m., vsakikrat po 10 dkg; sumim na ropa-

Mesečni pregled za marec 1936

Kraj	Višina nad morjem	Panj je teže						Toplina zraka			Dni je bilo										
		pridobil v			izgubil v			v mese- cu čistih dkg	največ pri- dobil	naj- višja	naj- nižja	sred- nja me- sečna	izletnih	doževnih	snežnih	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.														
		mesečni tretjini dkg						pri dobil	po- rabili	dkg	dne	C°									
Blejska Dobrava . . .	577	—	—	—	20	25	—	—	45	—	—	+14	-2	+6.3	20	—	—	6	11	14	—
Breg-Križe	483	—	—	—	20	30	20	—	70	—	—	+20	-3	+8.0	22	5	—	11	9	11	6
Krani	385	—	—	—	75	105	125	—	315	—	—	+19	-3	+7.9	28	6	—	12	13	16	17
Virmaše-Škofja Loka .	361	—	—	—	35	50	75	—	160	—	—	+18	-2	+9.0	29	14	—	3	19	9	26
Tacen-Šmarna gora .	314	—	—	40	85	115	75	—	235	20	26	+18	-2	+8.6	31	4	—	12	10	9	29
Barje	289	—	—	15	50	60	55	—	150	15	31	+17	-4	+7.4	24	7	—	7	14	10	9
Dob	305	—	—	10	30	30	50	—	100	10	31	+19	-4	+7.2	24	4	—	11	8	12	13
Rova	350	—	—	—	30	45	70	—	145	—	—	+19	-3	+7.9	27	11	—	5	10	16	9
Skorno-Novi klošer .	450	—	20	—	55	125	—	—	160	—	—	+21	-2	+8.8	21	1	—	1	2	28	9
Sp. Loznica-Zalec . .	252	—	—	—	30	65	115	—	210	—	—	+16	-4	+7.0	27	4	—	4	22	5	24
Leveč Sl. Bistrica . .	355	—	—	—	50	50	100	—	200	—	—	+16	-3	+7.7	28	10	—	2	12	17	14
Muta	387	—	—	—	30	20	70	—	120	—	—	+20	-2	+8.7	26	5	—	4	12	15	18
Sv. Duh-Selnica . . .	536	—	35	80	15	—	—	100	—	—	—	+14	-3	+5.3	23	6	1	4	14	13	10
Studenci-Maribor . .	265	—	—	—	75	100	90	—	265	—	—	+20	-3	+8.2	27	5	—	5	12	14	19
Podova-Dravsko polje	255	—	—	—	90	60	60	—	210	—	—	+16	-6	+3.9	23	7	—	3	20	8	30
Cezanjevci	182	—	—	—	70	90	70	—	230	—	—	+19	-2	+7.7	27	7	1	5	8	18	21
Nedeljica-Turnišče . .	170	10	—	5	35	150	90	—	260	10	9	+21	-4	+8.9	26	2	4	2	20	9	18
Žetale-Rogatec . . .	322	—	—	—	50	50	105	—	205	—	—	+20	-1	+8.4	23	5	2	6	16	9	21
Donačka gora-Rogatec	320	—	—	—	60	30	60	—	150	—	—	+25	-2	+8.7	27	5	1	3	16	12	15
Kozje	307	—	—	—	60	40	50	—	150	—	—	+21	-3	+8.3	24	5	1	5	12	14	19
Leskovec-Krško . . .	186	—	—	—	40	50	50	—	150	—	—	+17	—	+9.7	30	5	1	6	16	9	9
Zakot-Brežice	156	—	—	35	35	70	—	—	70	20	26	+19	-1	+7.6	29	9	—	8	22	1	16
Toplice-Dolenjsko . .	179	—	—	—	85	85	75	—	245	—	—	+15	+1	+7.5	26	11	—	6	18	7	22
Krka	300	—	95	255	75	65	55	155	—	120	21	+22	+3	+10.8	28	4	—	12	11	8	29
Št. Janž Dol	347	—	—	—	75	90	95	—	260	—	—	+18	-4	+7.2	27	5	1	5	16	10	13
Št. Vid-Stična	360	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+20	-5	+6.6	21	2	—	10	18	3	11
Cerknica	575	—	—	10	30	60	30	—	110	5	29	+16	-4	+6.2	22	7	—	13	10	8	19
Sv. Gregor-Ortnek . .	736	—	—	—	40	40	60	—	140	—	—	+13	-6	+6.0	20	7	1	5	6	20	24
Novo mesto	180	—	—	—	90	120	130	—	340	—	—	-22	-3	+8.6	25	6	—	8	9	14	13
Šmarjeta	375	20	90	115	15	105	75	30	—	30	11	+20	—	+9.0	25	8	1	8	6	17	28
Valpca vas	280	—	—	—	60	80	55	—	115	—	—	+24	-1	+8.0	21	5	—	8	13	10	3

Vsi ti panji so A.-Z. sestava.

nje. Zadnje dni so nekateri čebelarji začeli nastavljeni močnejšim panjem.

Sp. Ložnica: Zavoljo toplega vremena in obile obnožine matice zelo pridno zalegajo.

Zakot: Panji goje že z vso vnemo trojto zalego. Obnožine so nanosili zelo mnogo, stranski sati so je kar do krajnih robov polni. Močne panje smo že začeli prestavljati.

Kozje: Zelo rano leto ne obeta mnogo, pravijo stari čebelarji. Čebele se zelo naglo množijo, kmalu bo treba prestavljati.

Žetale: Nad $\frac{3}{4}$ vseh panjev že močno podseda, zalege imajo na 5—7 satih.

Leskovec: Panji so se prav zadovoljivo razvijali, pričakujemo zgodnjega prestavljanja in zgodnjih rojev.

Št. Janž: Ze jeseni sem opazil panj, ki je imel dve matici. Obe sta zalegali v najlepšem soglasju še 23. t. m. in je panj poln mladice.

Novo mesto: Ta mesec so čebele izredno mnogo porabile. V zadnjih 10 letih je to največja mesečna poraba pri meni.

Ker je bil poročevalec iz Bučke, gosp. šol. upravitelj, premeščen v Toplice na Dolenjskem, se je tudi postaja preselila v nov okoliš.

Dopisi

Iz Mežice. 25 let skupaj v eni celici! Lani, dne 24. novembra, smo imeli v Mežici veliko slavo. Naš vrli stari čebelar Franc Blatnik je imel ta dan srebrno poroko, istočasno se je poročil njegov sin Ivan. Oče in sin sta skupaj stala pred oltarjem, ganljiv in redek primer. V spomin je prejel A.-Ž. panj, kakor ga kaže slika. Matica in trot imata glavni slavljenec. Panj je prevlečen s srebrno bronzo in bo vzbujal pozornost daleč naokrog.

Pravijo, da občevanje s čebelami blaži človeka. Čim bolj se poglobljamo v življenje čebel, tem bolj strmimo nad neumljivimi zakoni, po katerih žive čebele, in ki z železno doslednostjo vladajo svet. Čebelna družina je najidealnejši vzgojevalni zavod, najboljša šola za vsakogar, ki ima priliko pohajati vanjo. V to vzorno vzgojno šolo pohaja naš slavljenec Blatnik že desetletja in še vedno se uči, še vedno strmi nad urejenostjo tega življenja, ki ne pozna ne kazni ne odlikovanj, vse se pokorava samo zakonu skupnosti.

Ni ga na tem svetu zavoda, ni je na vsem svetu šole, v kateri bi se vzgajalo ljudi tako dovršeno, kakor se to godi v čebelni družini.

Mi ne zmoremo one strpljivosti, ki jo zmore čebela, njene lastnosti prenašamo tudi na človeka, pravimo »je priden kakor čebela«. Od nje se lahko učimo največje varčnosti in zmernosti, ki sta posebno dandanes tako silno potrebni. Dom čebele je snažen kot nobeno človeško bivališče. Ali moremo navesti koga, ki je nudil več, ali pa vsaj toliko požrtvovalnosti in ljubezni do svoje skupne domovine, kakor to nudi čebela? Ona žrtvuje sebe vso in vsak čas tudi svoje življenje samo ljubezni za svoj dom, za svojo skupno domovino. Samo, kdor vsaj malo pozna njeno življenje, ve in pozna tudi njeno veliko junaštvo, ki ga kaže v obrambi svojega domovja pred sovražnikom.

O tem vedo povedati čebelarji prav mnogo!

V to vzorno šolo pohaja z Blatnikom tudi njegova zvesta in pridna žena kot spremljevalka in mati številnih otrok. Zato ni čudno, da se ponašata slavljenca v veliki meri z lepimi navedenimi lastnostmi naših čebel in

upravičeno lahko govorimo o njuni strpljivosti, delavnosti, varčnosti, zmernosti, požrtvovalnosti in ljubezni do svojega doma, kakor tudi do svoje domovine Jugoslavije.

Blatnikovi so si letos uredili svojo hišo po vzorcu A.-Ž. panja, na eno nadstropje, samo s

to razliko, da matična rešetka ne zadržuje mater, da bi ne mogla pogledati k svojim družinskim članom, ki so si ustvarili tam zgoraj nova gnezda. Zato samo čestitamo tudi mlademu paru Ivanu in njegovi nevesti, da imata tako vzgledne starše. Želimo, da bi se ravnala po

istih naukih in zgledih, pa bo tudi njuno življenje zdravo in srečno.

Želimo obema poročenima paroma zdravja, sreče in zadovoljstva, da bi se zopet znašli čez 25 let na 50 letnici starih in 25 letnici mladih!

G-b.

Društvene vesti

Zahvala. Na predlog g. župnika Peternela je občni zbor izrekel zahvalo za nesebično delovanje v prid organizaciji vsem predsednikom, tajnikom in blagajnikom podružnic. Ožji odbor toplo pozdravlja ta sklep in ga javno objavlja z iskreno zahvalo in v vednost vsem podružničnim funkcionarjem.

Blagoslovitev Janševega doma. Dne 5. aprila t. l. ob 10, na dan občnega zbora, je opravil preč. gosp. župnik Peternel blagoslovitev Janševega doma. Na dvorišču doma se je zbralo okrog 100 čebelarjev, zastopniki raznih podružnic, poleg njih pa še g. Josip Okorn kot zastopnik banske uprave, g. Franc Rigler kot zastopnik mestnega župana, g. Josip Florjančič kot zastopnik mestnega kmet. odseka. G. predsednik, prof. Verbič, je uvodoma pozdravil vse navzočne ter podal zgodovino doma, naštel vse prvoboritelje in dobrotnike, ki so v prejšnjih letih mnogo darovali za nakup

doma. G. župnik Peternel je nato podal kratko pojasnilo o pomenu blagoslovitve, g. urednik Bukovec pa se je v imenu čebelarjev zahvalil za trud in delo ob nakupu g. prof. Verbiču, g. ravnatelju Arku in tajniku Dermelju. Nato je g. župnik Peternel opravil molitve in blagoslovitev vseh prostorov in dvorišča. Po obredu so si čebelarji ogledali vse prostore in se dali pred domom skupno slikati. Čebelarji so izrazili svoje zadovoljstvo glede prostorov in se radovali, da stoji dom na tako prometnem kraju in da ga je društvo dobilo tako poceni. Naša organizacija je z nakupom doma storila velik korak vnaprej. Želimo le še, da bi blagoslov rodil obilo sadu v pomoč članstvu in v povzdigo našega čebelarstva.

Društvena čebelna plemenilna postaja v Kamniški Bistrici je od 1. maja t. l. pripravljena, da sprejema neoplemenjene mlade čebelne matice pod pogoji, ki so objavljeni v štev. 4.

Naše podružnice

Ljubljanska podružnica bo imela redno odborovo sejo v torek, 12. maja ob 8 zvečer v običajnih prostorih.

Prijave za hojevo pašo. Člani ljubljanske podružnice, ki nameravajo postaviti svoje čebele v podružnični čebeljak pod Krimom, naj pošljejo do 15. maja svoje prijave z navedbo števila panjev gospodarju (Streliška ulica 32), društvenemu bla-

gajniku pa po **en Din** od prijavljenega panja. Kdor bo prepozno prijavil ali pa prijavo opustil, pride lahko ob pravico do prostora v čebelnjaku. To bi bilo nerodno posebno letos, ko pričakujemo, da bo hoja po dolgem presledku zopet izpolnila naše želje.

Podružnica Rogatec z okolico je imela letni občni zbor dne 27. januarja v Žetalah, ker je Slov. Čebelar prepozno došel iz Ljubljane, da bi se bil vršil 7. januarja pod Donačko goro. Podružnica je imela 21 članov. 7 članov iz Žetal ni bilo navzočih, ker si hočejo baje ustanoviti svojo podružnico. — Predsednik je pojasnil, da nima ničesar proti temu, ako se hočejo osamosvojiti in so mnenja, da bo za napredek njihovega čebelarstva tako bolje. Umestno pa bi bilo, da bi bili prišli na občni zbor ter tu odkritosrčno izjavili svojo namero in se odjavili pri odboru stare podružnice. Sicer pa bo zadevo rešila Zveza, odnosno Slovensko čebelarско društvo. Obenem se bo rešila zadeva glede opazovalne postaje in tehtnice. — Predsednik je poročal o delovanju podružnice in o Janševem domu v Ljubljani, ki je postal skupna last slovenskih čebelarjev. Izvoljen je bil soglasno dosedanji odbor. — Na občnem zboru bo zastopal podružnico kot delegat podružnični predsednik Stefanciosa Tone. Izrečena je bila želja, da bi imeli skupno s podružnico Rogaška Slatina **17. maja** čebelarški tečaj pri **Sv. Florijanu** (čebeljak g. Fišerja). Povabi se g. župnika Peternela.

Prvi sestanek s predavanjem nove podružnice v št. Janžu na Vinski gori.

† **Profesor dr. Štefan Soudek.** Dne 20. februarja t. l. je umrl Štefan Soudek, profesor za entomologijo in gozdarsko zoologijo na kmetijski visoki šoli v Brnu. Smrt ga je pobrala v najlepši moški dobi 45 let.

Dr. Soudek je postal l. 1924 docent za čebelarstvo. Kmalu nato je odpotoval v Ameriko, kjer je proučeval čebelarstvo pri profesorju drju. Phillipsu v USA. L. 1931 je postal profesor v Brnu, kmalu nato je prevzel še uredništvo »Moravske Včele«.

Češkoslovaški čebelarji so izgubili z dr. Soudekom čebelarskega znanstvenika evropskega slovesa in nadvse delavnega ter čislaneega voditelja, »Moravska Včela« pa vzornega urednika.

Čebelarski napredek v Rusiji je velikanski. Zadnji desetletji je storila ruska vlada prav mnogo za izboljšanje domačega čebelarstva. V številnih čebelarskih znanstvenih zavodih deluje mnogo odličnih čebelarjev, da razvozlajo razne probleme, ki so v tesni zvezi z ruskim čebelarstvom in njegovim napredkom. Število modernih panjev narašča od leta do leta. Statistika izkazuje velikanske prirastke čebelnih družin. Čebelarski obrati se množe kakor gobe po dežju. Niso pa to preprosti obrati, kakršni so bili običajni pred vojno, marveč čebelarstva, opremljena z najmodernejšimi preizkušenimi pripomočki po vzorcu ameriških čebelarskih veleobratov.

V čebelarskih zavodih izobražujejo leto za leto cele legije dobrih čebelarjev in čebelarskih učiteljev, ki potem skrbje za čebelarski napredek po deželi.

Pridelek medu narašča z veliko naglico in postaja tako velik, da že sedaj vznemirja ameriške čebelarje, ki izvažajo mnogo medu v Evropo. Še nekoliko let, pa bo Rusija diktirala ceno medu na evropskem trgu in imela vse niti evropske veletrgovine z medom v svojih rokah.

Skrb ruske vlade za čebelarski napredek je tako velika, da je z naredbo z dne 28. aprila 1933 celo določila količino zimske zaloge, ki jo mora imeti vsak panj v posameznih predelih Rusije. Tako n. pr. morajo imeti panji na severu v čebelarskih okrožjih Leninograd, Sverdlovsk, Čeljabinsk, Krasnojarsk in v vzhodni ter zapadni Sibiriji po 20 kg zimske zaloge, v okrožjih Moskva, Kalininsk, Ivanovsk, Gorkovsk, Kirovsk, v tatarski SSR in še nekaterih drugih po 18 kg, v voroneškem, kurskem, orenburškem, kujbiševskem, saratovskem, stalingradskem, azovočrnorskem

in severnokavkaškem okrožju po 16 kg, v Kazakstanu in na Kirgiškem po 15 kg, v krimskem okrožju, kjer je podnebje izredno milo, pa »samo« 13 kg.

Naredba tudi določa, da čebelarji določene količine zimske zaloge nikakor ne smejo — prekoračiti, imeti pa morajo rezervno zalogo medu po 3—4 kg na panj.

Vlada nadzoruje čebelarje in skrbi, da naredbo spoštujejo. Revizorji so ugotovili, da se mnogo čebelarjev ne ravna po naredbi in da tudi voditelji čebelnih farm in okrožni nadzorniki niso storili svojih dolžnosti. Zavaljo tega je prišlo mnogo oseb pred sodišče in so bili zelo kaznovani. Voditelj čebelne farme »Brjanskij Proletarec« je bil obsojen na tri leta ječe, ker je na farmi umrlo 60 panjev zaradi lakote. Voditelja farme Sitnikova so odpustili iz službe. Nekoča, ki mu je umrlo osem panjev, so zašili za eno leto. Voditelja čebelarske zadruga Šipinkova so zaradi smrti 10 panjev obsodili na dve leti prisilnega dela in 300 rubljev denarne kazni. Predsednik zadruga »Revolucionarni Pot« Bazijev je dobil zaradi smrti 23 panjev eno leto prisilnega dela in 500 rubljev denarne kazni. Voditelj čebelarske zadruga Medvedev je bil obsojen na tri mesece, ker je bil sokriv, da je umrlo 10 panjev.

Takih primerov je bilo prav mnogo po vseh krajih Rusije. Kazni, ki so jih krivci prejeli, pa dokazujejo, da so v sovjetski Rusiji trdno odločeni, da napravijo konec največji čebelarski sramoti: umiranju panjev zaradi lakote. (Pčelovodstvo št. 8/1935 — Bienen Vater.)

Kupčija z živimi čebelami se je letos zelo oživela. Mnogo je povpraševanja po plemenjakih, zlasti po kranjičih. Pojavili so se kupci, ki stikajo za tem blagom po vseh vaseh. Radi bi kupili po več sto panjev, pa ne vedo, kje bi jih dobili. Celó iz inozemstva so prišli trgovci nakupovat.

Vse kaže, da se kupčija z živimi čebelami zopet oživlja in da pridobiva kranjiček zopet na veljavi. Ako bo trgovina s čebelami zopet zacvetela, bo igral glavno vlogo omenjeni panj in marsikje, koder so čebelarstvo opustili, se bo v zapuščenih čebelnjakih zopet naselil naš domači panj, ki je tako pripraven za kupčijo kakor nobeden drug.

Pri kupčiji z živimi čebelami pa prav lahko uspešno sodelujejo čebelarske podružnice. Njih naloga bi bila, da zbirajo podatke, oziroma naslove prodajalcev in število panjev, ki jih želijo prodati. V Društveni čebelarni se

neprestano oglašajo kupci, pa jim ne moremo postreči z naslovi. Časi so težki, borba za dinarček postaja tako ostra, da ne smemo zamuditi nobene kupčijske prilike, ki se nam nudi. Marsikdo ima naprodaj nekoliko panjev, pa ne ve za kupca. Ali bi ne bilo lepo, če bi mu podružnica lahko postregla z naslovi. Čebelarji tožijo, da od organizacije nimajo koristi. Še bodo tožili, če se ne bomo brigali za pomoč niti takrat, kadar bi lahko pomagali. Mnogo je še dela, podrobnega dela za podjetne podružnice!

Nenavadna posoda za med. Nedavno je poslal neki čebelar s Stajerskega v Ljubljano ajdovca v kaj čudni in zanimivi posodi. Predstavlja si velikanskega kranjiča, približno 140 cm dolgega in 30 cm v kvadratu. Deske (smrekove) so bile debele poldrugo colo in skrbno spahnjene na utor. Pokrov je bil enostavno pribit z dolgimi žebli. »Kanta« je bila na vnanji strani popleskana s sivo barvo. Reči moram, da je bila posoda prav lična in čista in tudi med je bil brezhiben, trd, dobro prečiščen in aromatičen. Toda, ali je čebelar premislil, ko je zbijal to posodo, koliko trdega in umazanega dela bo imel tisti, ki bo kopal iz nje? Saj ni šlo drugače kakor z lopatico na dolgem ročaju. Bog se nas usmili pri takem vrazjem delu.

Zanimiva je bila notranja stran pokrova. Tam je čebelar napravljajl beleške o količini medu, ki ga je pridelal, primerjaje obenem tudi uspehe svojega čebelarskega tovariša...

Plemenska vzreja matic v Švici se je neverjetno razmahnila. Lani je delovalo 150 društvenih plemenilnih postaj. Na delu je bilo 1496 vzrejevalcev. Na postaje so poslali 13.922 matic, oprasnih je bilo 11.522 (82%).

Označene matice izgube včasih barvo, ki smo jim z njo označili hrbitišče. Vzrokov za to je več. Največkrat jo izgube, ker je čebelar matico spustil med čebele, še preden je bila barva suha. Zato moramo počakati pet minut, sicer čebele barvo takoj zjejo. Vzrok za odpadanje barve je tudi slab lak, ki ne sme biti pretekoč in prestar.

(Schweizerische Bztg.)

Vlaža v panju je prav neprijetna zadeva, zlasti ker mnogokrat niti ne vemo za vzroke. Meni se je letos pripetilo, da so posamezni panji precej močili. Konec koncev sem ugotovil vzrok. Močili so vsi tisti, ki so imeli gornje žrelo zaprto s tankimi lesenimi letvi-

cam. Ako sem pogledal od zadaj proti žrelu, sem videl ob spodnjem robu žrela ozek pas svetlobe. Tam je prihajal v toplo medišče hladni zrak in povzročal vlago. Panje sem sončnega dne dobro prezračil, ne da bi slavnice odvezal in žrela zatlačil z bombaževino. Od takrat so ostali panji suhi.

Med od spomladanske repice je zelo finega okusa in krasne rumene barve ter izredno sladak. Ponekod v vzhodnih krajih naše domovine ga pridelajo precej. Čebele imajo na repici prvo izdatno pomladansko pašo. Med se zelo hitro strdi. Zadostuje, da je teden dni v panju in že je kašnat. Pravijo, da ga je treba vsakih pet dni točiti, sicer je prepozno.

Letošnji potujoči zbor nemških čebelarjev bo od 1.—3. avgusta v Karlovih varih na Češkoslovaškem.

Nezgodno zavarovanje. Lani je naše društvo ustanovilo sklad za nezgodno zavarovanje. S tem je dalo čebelarjem možnost, da se zavarujejo za škodo, ki jo napravijo čebele, če opikajo tuje osebe ali živali bodisi na paši ali doma. Nismo pričakovali, da se bo oglasilo mnogo čebelarjev za zavarovanje, pa tudi ne, da jih bo tako malo. Vsak začetek je težak, zato še vedno upamo, da bodo čebelarji polagoma začeli pristopati k zavarovanju, ki ga priporočamo zlasti čebelarjem prevoznikom in tistim, ki imajo čebelnjak na eksponiranem mestu. Zavarovalnina znaša 1 Din od panja. Podružnična vodstva prosimo, da opozore čebelarje na to važno zavarovanje.

Letošnji napredek panjev prav nazorno kažejo številke, ki mi jih je dal na razpolago g. Janko Babnik. Čebele (58 panjev) ima za Savo pri Kresnicah.

Pri pregledu dne 15. marca in 5. aprila si je točno zabeležil število zabeleženih satov. 15. marca so panji imeli: 2 po 1 sat zalege, 18 po 2, 34 po 3, 4 po 4; 5. aprila: 1 po 3, 17 po 4, 21 po 5, 16 po 6, 2 po 7, 1 po 8. Napredek panjev je znašal v 21 dneh: 9 panjev po 1 sat, 23 panjev po 2 sata, 21 panjev po 3, 3 po 4, 2 pa po 5 satov. Najlepše je napredoval panj, ki je imel 15. marca en zaležen sat, 5. aprila pa 6.

Lepa slika za tistega, ki zna pravilno čitati.

Zgodnji roj. Dne 14. aprila je dobil čebelar Jože Ribič iz Lazov pod Sv. Miklavžem za Savo prvi letošnji roj. Izrojenc — A.-ž. panj — ni bil vso zimo nič zadelan in čebelar ga spomladi tudi ni nič pital.

Sklep za uredništvo je 20. dne vsakega meseca. Pisma in denar za društvene namene je naslavljati na »Slovensko Čebelarsko društvo« v Ljubljani. Ček. račun št. 11.066. — Blagovne pošiljke (vosek, med) in naročila za čebelarske potrebščine je pošiljati na »Društveno Čebelarno« v Ljubljani, Tyrševa c. 21. Telefon 35-45. Ček. račun št. 15.645. — Društveno tajništvo je v Ljubljani, Poljanska c. 13/I. Telefon 38-38

Knjige, ki jih ima Čebelarstvo v zalogi:

Napredno, umno in dobičkanosno čebelarstvo zahteva od vsakega čebelarja ogromno strokovnega znanja, ki si ga pa more čebelar pridobiti le z dobrimi knjigami. Zato priporočamo, da si čebelarji nabavijo sledeče knjige, ki jih ima društvo na zalogi:

Nova knjiga — Donat Jug: **Praktični čebelar**, obsega 300 strani in 140 slik ter opisuje vso snov, ki jo o čebelarstvu mora vedeti napreden čebelar. Velja v platno vezana Din 50.—, mehko vezana Din 40.—. Za poštnino je poslati še Din 5.— za vsako posamič poslano knjigo.

Nova knjiga — prof. Josip Verbič: **Čebelne bolezni**, ki obsega 48 strani in opisuje, kaj povzroča, kako spoznavamo in zatiramo čebelne bolezni. Jako poučna knjižica bo rešila življenje marsikateri čebelni družini, če se bo čebelar ravnal po njej. Velja Din 2.—, za poštnino Din 1.—.

Nova knjiga — Stane Mihelič: **Anton Janša, slovenski čebelar**, obsega 164 strani in opisuje zgodovino našega čebelarstva in življenje ter delo Janše — očeta slovenskega čebelarstva. Iz spoštovanja, ki smo ga dolžni Janševemu spominu, ne bi smela ta knjiga manjkati v nobeni čebelarski hiši. Velja za člane Din 20.—, za nečlane po Din 25.—.

Nova knjiga — prof. Josip Verbič: **Vrednost in poraba medu**, priročna knjižica obsega 24 strani in opisuje vse, kar je treba vedeti o vrednosti in porabi medu. Velja le po Din 1'50 in je zelo pripravna za reklamo.

Razne slike Janše iz njega rojstnega kraja in hiše. Slike naj bi bile, prilepljene na lepenko, okras vsake čebelarske hiše. Cena Din 2.—.

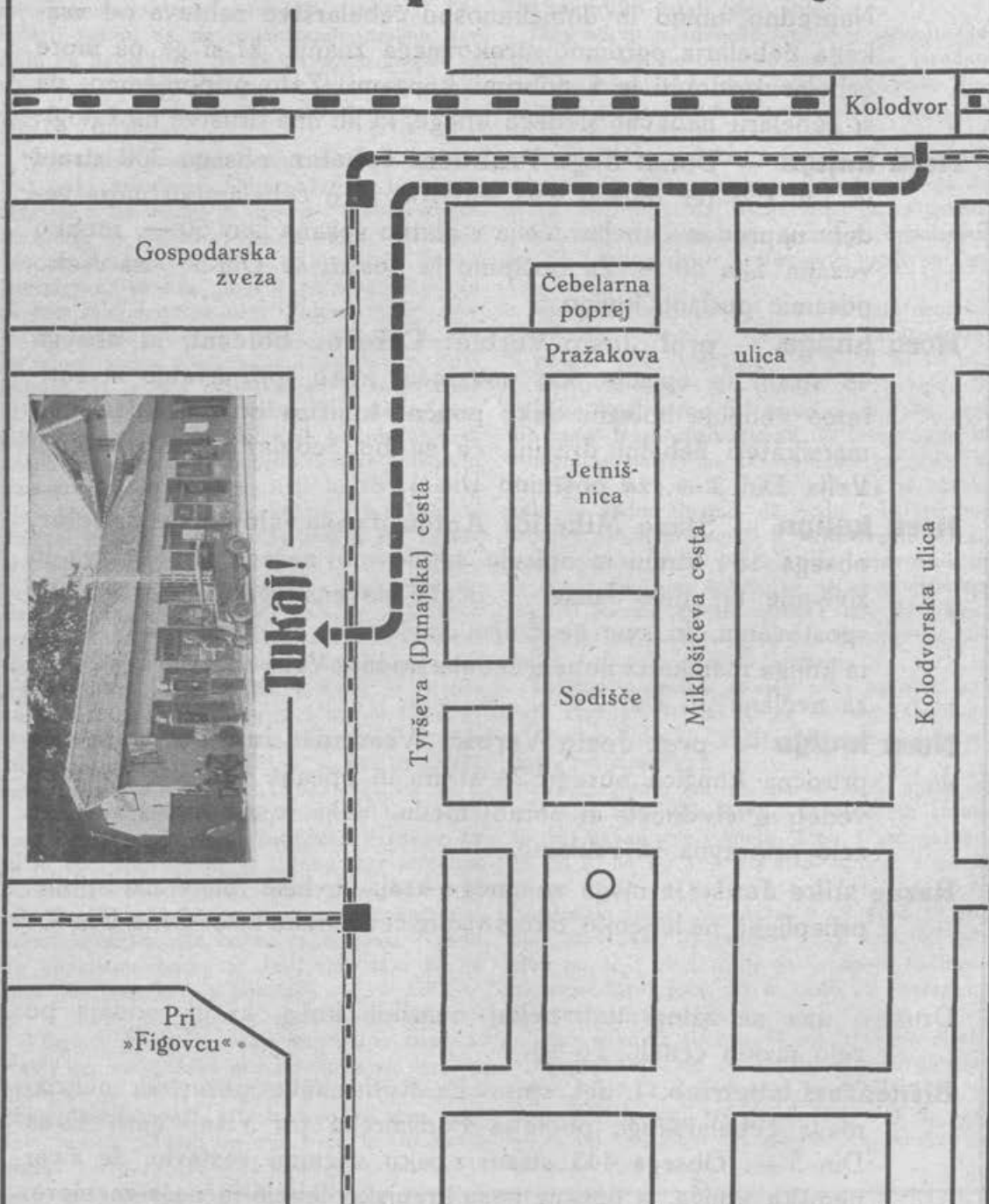
Društvo ima na zalogi tudi nekaj nemških knjig, ki jih oddaja po zelo nizkih cenah. To so:

Bienenzuchtsbetrieb, I. del, spisal Br. Rothschild, posestnik nekdanjega čebelarskega podjetja Podsmreka pri Višnji gori. Cena Din 5.—. Obsega 443 strani z jako važnimi sestavki. Je sicer nemška knjiga, a opisuje našo kranjsko čebelo in naše razmere.

Die Volks- und Mobilzucht der Krainer Biene, spisal Br. Rothschild. Cena Din 2.—. Obsega 68 strani in je neobhodno potrebna za vse, ki se bavijo s kranjci.

Die erprobte Honig-Köchin, razprodano.

Kje boste odslej kupovali čebelarske potrebščine ?

POZOR! Čebelarna se je dne 1. nov. 1935 preselila v lastne društvene prostore na TYRŠEVO CESTO 21.

ČEBELARJI, posetite Čebelarno in podpirajte lastno podjetje z mnogobrojnimi naročili!